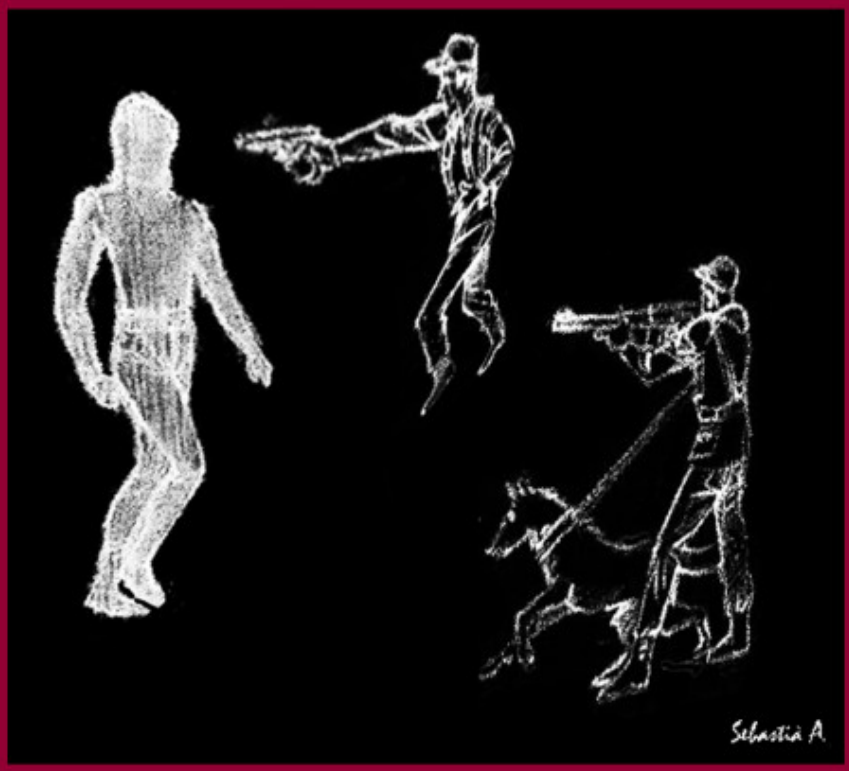
Número 5 2018

Nous Papers d'Ovnis

Nous

Papers d'Ovnis

Revista sobre fenòmens estranys

Número 5

Desembre de 2018

Centre d'Estudis Interplanetaris

Papers d'ovnis publica articles sobre fenòmens estranys, especialment observacions d'objectes no identificats. També s'accepten articles d'estudi i anàlisi sobre recursos i fonts d'informació sobre aquestes temàtiques, la documentació generada, la seva història, o les perspectives científiques o filosòfiques que se'n deriven.

Els punts de vista expressats només són els dels autors.

Publicació sense finalitat comercial.

CEI. Centre d'Estudis Interplanetaris, 2018.
Apartat de Correus 31.185
08080 Barcelona. Catalunya
cei.stendek@gmail.,com
www.el-cei.org

Amb la col·laboració especial d'Emili Gil

Copyright dels autors, llevat dels casos on s'indiqui el contrari.

Sumari

Articles

Tres casos amb explicacions astrònomiques plausibles 5
Marc Lòpez

Ovnis a Catalunya durant el 2018 27
Jordi Ardanuy

El cas de l'humanoide del Puig Peni de març de 1971 32
Emma P. Rodríguez

Blog del CEI

Ovni sobre Perpinyà en una fotografia del 6 d'octubre del 2017? 69

L'ésser d'Atacama era una nena amb greus mutacions genètiques 71

Una observació des de la Guingueta d'Ix l'any 1973 74

Dos pilots informen d'objecte desconegut mentre volaven sobre Arizona 76

«Avió fantasma» a Derbyshire 78

Observen caure un objecte lluminós a Calafell 82

Una fotografia d'un OVNI sobre el Canigó resulta ser un reflex de la càmera 84

L'observació d'un ovni al Vallespir va ser un flaix d'un satèl·lit Iridium 86

El Soler: Prenen un avió de Finnair per un enginy secret 89

Ovnis sobre Arenys de Mar 92

Objectes volants a alta mar 93

L'autoritat irlandesa d'aviació estudia una observació ovni 95

Hemeroteca

***Fa 120 anys*.** Història de l'aeronau 97

Fa 110 anys. Parlen d'aus o aeronaus sobre Prospect Park (Brooklyn) 98

Fa 90 anys. Llum espectral a Bomabee (Nova Gal·les del Sud) 101

Fa 70 anys. Tornen el plats voladors 103

Fa 60 anys. Un platet volador sobre Vilanova i la Geltrú? 104

Fa 50 anys. Manresa: Observació d'un suposat «plat volador» 105

Fa 40 anys. Ovnis a Espanya i Portugal 107

Fa 30 anys. Tres veÏns de Vilademuls van veure ahir un fenomen Ovni 109

Tres casos amb explicacions astronòmiques versemblants

Three ufo sightings with credible astronomical explanations

Marc Lòpez

Resum

En aquest article es tracta de tres casos d'observacions de no identificats succeïdes a la part de ponent del país a la segona meitat dels 70 del segle passat i que potser poden explicar-se raonablement bé per l'albirament del planeta Venus. Els successos van ser tractats per Manuel Borraz a *Stendek 2000*.

Paraules clau

Observació ovni, Venus, 1975, 1979, 1980, Noguera, Segrià, Catalunya

Abstract

This paper deals with three cases of unidientified objects or lights that occurred in the western part of the country in the second half of the 70s of the last century and that perhaps can be explained reasonably well by the sighting of the planet Venus. The events were treated by Manuel Borraz at *Stendek 2000*.

Keywords

Ufo sighting, Venus, 1975, 1979, 1980, Noguera, Segrià, Catalonia

Fa uns anys va caure a les meves mans la monografia de la sèrie *Stendek 2000* que va publicar el CEI a finals dels anys 90. Es tractava d'una obra signada per l'enginyer Manuel Borraz (1997), un veterà analista de casos ufològics, en la qual estudiava diversos casos que admetien una interpretació astronòmica[1]. Em va impressionar el seny amb el qual es presentaven les argumentacions, ben allunyades dels plantejaments que trobava a les publicacions que havien arribat a les meves mans, de manera més aviat escadussera, ho reconec.

Coneixedor fa poc temps de l'existència actualment d'una publicació especialitzada sobre tema, m'he decidit a extractar la informació sobre tres dels casos esmentats pertanyents al territori nacional i que tenen a Venus com a protagonista. La dificultat de trobar l'interessant text de Borraz i el fet que no estigui en la nostra llengua m'ha portat a escriure aquestes notes.

30 de maig de 1975. Passats dos quarts d'una de la matinada. Albesa (La Noguera)

Un matrimoni resident a Albesa[2] es disposava a abandonar un camp de la seva propietat situat a uns 2 km del poble, en un indret anomenat la Sarraïna. El cel era encapotat i la nit fosca. En el moment d'anar a maniobrar el cotxe per situar-lo en el sentit de la marxa, l'home va veure «una estrella, però per descomptat que era diferent que les altres. Li vaig dir a la meva dona que aquella estrella no m'agradava»

(Correal 1975). Llavors, van observar per la part posterior de l'auto una forta lluminositat que va aparèixer de forma sobtada a uns 4 m de distància. Els testimonis van emprendre el retorn a Albesa pel Camí Vell de Menarguens, sense perdre de vista el potent focus de llum blanca que tant apareixia pel costat dret com al front dels seu Seat 600 i una mica allunyada. Feia la impressió d'apagar-se i passar instantàniament d'una a l'altre posició sense cap desplaçament, procés que es va repetir en diverses ocasions. No emetia cap so. El focus de llum, que va poder ser observat amb més deteniment per la dona mentre el seu marit conduïa pel camí sense asfaltar, es trobava com a màxim a uns 2 m del terra sense variar de forma ni la mida. El volum no el van precisar perquè la resplendor impedia distingir els seus contorns amb nitidesa. Malgrat això s'acaba atorgant un diàmetre d'1 m. De la seva part inferior penjaven «un o uns fils lluminosos» (Redon; Jaume 1975, p. 5) retorçats (els testimonis els compararien als fils de l'espart) que no arribaven a tocar a terra. L'observació va durar uns deu minuts, el temps del trajecte: arribats a les portes d'Albesa, la llum es va elevar i va desaparèixer a la llunyania. L'esposa va patir una forta impressió que li duraria diversos dies.

Manuel Borraz sospita que l'origen de l'estímul va ser Venus, a punt d'ocultar-se. El planeta es trobava a només 2º d'elevació sobre l'horitzó, amb un azimut d'uns 302º. La descripció és la d'un focus lluminós molt baix (figura 1) i situat davant o a la dreta del cotxe dels testimonis mai a l'esquerra o

Figura 1. Posició de Venus respecte l'horitzó
(Albesa, 30 de maig de 1975)

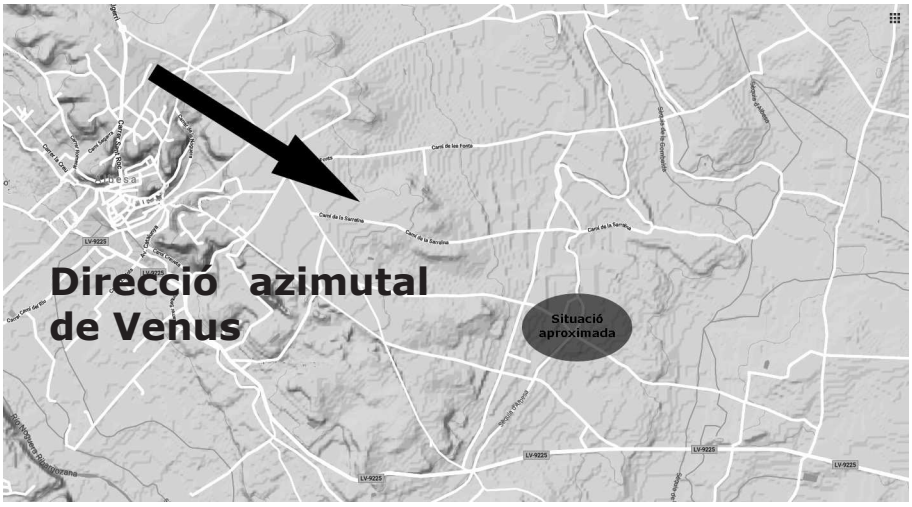

Figura 2. Posició aproximada del cotxe i de Venus.
(Albesa, 30 de maig de 1975)

darrera. Afegeix que es pot plantejar algun dubte sobre la (figura 2) visibilitat del planeta, no per raons orogràfiques sinó meteorològiques, atès que s'esmenta un cel encapotat. No obstant això, depenent de l'extensió de la nuvolositat no descarta que fos ben visible en aquella direcció.

Els testimonis indiquen que la distància inicial que els separava de l'objecte era de 4 m. Aquesta estimació resulta inversemblant per la manca de detalls precisos. Un altre punt que crida l'atenció són els canvis de posició molt freqüents de la llum, en dir dels testimonis i que dificulta la interpretació astronòmica, tret que es tracti d'una exageració. O bé però que el traçat fos més sinuós.

Borraz clou el seus raonaments al·ludint a l'existència d'una certa psicosi platillística a Albesa durant aquells dies, segons recollien els enquestadors del CEI Redon i Miquel. «Bona part d'aquella psicosi havia desaparegut, però vam poder comprovar de forma directa que encara persistia una mica, ja que ens van relatar alguns successos erròniament interpretats com a suposats OVNI, tal com l'oclusió de Venus, que en aquella època es mostrava molt baix sobre l'horitzó i summament roig, desapareixent de mica en mica per darrera les muntanyes» (Redon; Jaume, 1975, p. 3-4). Borraz remata dient que «[...} costa de creure que Venus tingués un paper merament anecdòtic en la proliferació d'observacions d'OVNIs a les rodalies d'Albesa el juny de 1975. L'incident que hem comentat aquí inaugurà [...] aquesta sèrie d'observacions» (Borraz 1997, p. 19).

1 de gener de 1979. Matinada (passades les quatre). Carretera Lleida-Aspa (Segrià)

Tres joves[3] tornaven a Aspa després d'haver celebrat la nit de cap d'any a la capital del Segre: «Després de ballar i quan ja eren més de les 4 de la matinada, vam decidir agafar el cotxe» (Lafarga 1981, p. 9). La distància per carretera no arribava als 20 quilòmetres. Els tres declararien que tot i la nit de la qual parlem no s'havien excedit massa amb l'alcohol.

No gaire després d'iniciar el viatge es van adonar que els acompanya una llum. Van pensar que podia tractar-se d'un avió, d'un satèl·lit o fins i tot algun reflex al vidre, però veient que alguns quilòmetres després que la llum seguia la seva mateixa trajectòria van decidir aturar-se a observar-la. Llavors fou quan van veure «que aquella llum l'emetia un objecte amb forma de rombe» (Lafarga 1981, p. 9). La llum imitava els seus moviments: es va aturar quan ells ho van fer i va tornar a moure's en posar-se de nou en moviment. Els testimonis estaven abstrets pel fenomen. Llavors la llum va començar a canviar de rumb. En diverses ocasions va pujar en diagonal i va tornar a baixar, es va apropar i va tornar a allunyar-se. També la van veure davant, però a una certa alçada de la carretera. «Tot això ho feia en fraccions de segon i gairebé no teníem temps de fixar-nos en la seva posició exacta quan ja estava canviant de lloc» (Lafarga 1981, p. 9)., declararien els testimonis. Aquests van començar a preocupar-se i només desitjaven explicar-ho, però no pot estranyar massa que aquella hora a la carretera no hi hagués

trànsit. Al cap d'uns minuts van arribar a Artesa de Lleida, on van explicar la seva experiència a un grup de persones: la llum era ben visible i s'havia aturat a la part alta del poble.

Passats uns 10 o 15 minuts, que van aprofitar per prendre uns cafès i tranquil·litzar-se, van prosseguir el viatge no sense abans intentar localitzar l'objecte en la seva posició anterior, sense aconseguir-ho. No obstant això, no havien avançat uns 100 metres després de sortir de la població, quan van tornar a veure l'estímul lluminós al mig del camp, a uns 150 m d'alçada, com si els estigués esperant...

En passar pel seu costat, va tornar a seguir-los i llavors el nivell de nerviosisme ja es va disparar. Tan sols van perdre de vista la llum en alguns trams en els quals la carretera s'endinsava entre petits promontoris. Però invariablement l'objecte els esperava a la sortida , fet que va convèncer del tot que estaven sent «perseguits per una cosa intel·ligent» (Lafarga 1981, p. 10). Els últims quilòmetres els van fer el més ràpidament possible fins arribar a la destinació. En arribar, la llum va seguir el un rumb en direcció sud, cap el Cogul i el van perdre de vista en pocs segons.

L'experiència va impressionar amb força intensitat els testimonis. Per exemple, des d'aquella nit el Ricard Vidal, el conductor, duia sempre una barra de ferro al cotxe, preocupat per qualsevol cosa que pogués succeir.

La llum, descrita com de color butà era potent, però no enlluernava. Tenia forma de rombe i per sota emetia

Figura 3. Posició de Venus sobre l'horitzó.
(1 de gener de 1979)

uns feixos de llum cap a terra que es perdien al cap d'una distància aproximadament igual al propi mida de l'objecte. Els testimonis no van poder concretar les dimensions de la llum però s'aventuren a parlar de 1 a 1,20 m de diàmetre en el moment de més proximitat. L'endemà van tenir notícia d'un cas similar que hauria passat aquella mateixa nit. Segons ells, el mateix objecte hauria posat en dificultats a una parella que circulava en cotxe des del Cogul cap a Aspa, apropant-se al vehicle i arribant-se a posar-se davant d'ell.

Fins aquí el relat dels fets més o menys tai i com recollia a l'època el lleidatà Xavier Lafarga (1981) del CEI. L'argumentació de Borraz (1997, p. 19-20) fa notar que en cap moment s'indica la direcció de l'observació ni una seqüència horària precisa. Ara bé, en estudiar els estímuls astronòmics d'aquella matinada observa la presència de Venus, amb una magnitud lluminosa important. Aquesta presència, unida a una carretera serpentejant per terrenys força plans van ser probablement els factors determinants

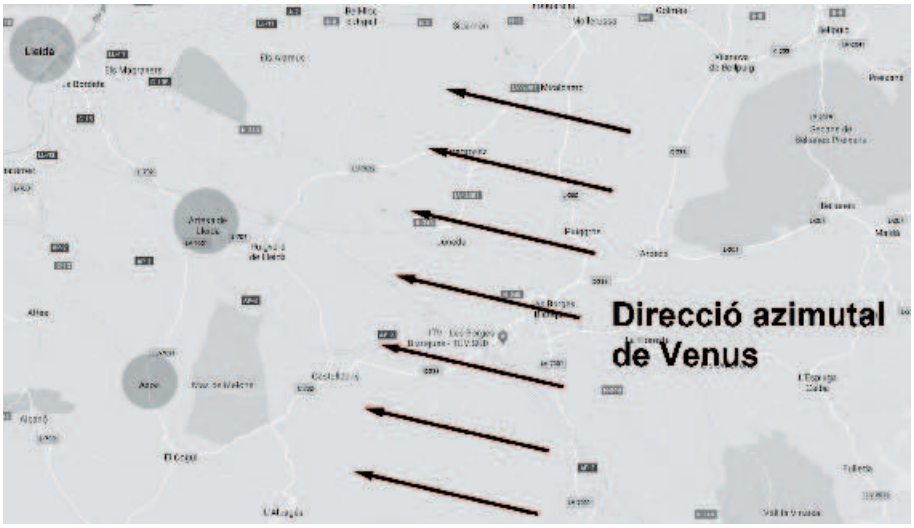

Figura 4, a d'alt, i figura 5 a l'esquerra. Posició de Venus respecte l'observador.

de l'experiència que van viure els tres joves i que no haurien sabut interpretar.

El primer dia de l'any 1979 la sortida de Venus es va produir cap a tres quarts de cinc de la matinada. A les 5.00 h. seva elevació sobre l'horitzó era d'uns 3º i el seu azimut de 113º (figura 3). A la primera part del trajecte (Lleida Artesa de Lleida), el planeta quedava situat tant al costat esquerre com en front (figura 4). Durant la resta del recorregut era observat principalment a l'esquerra del vehicle. Hi ha dos detalls que porten a Borraz a pensar que l'episodi es va desenvolupar mentre Venus era a escassa elevació sobre l'horitzó. D'una banda el color vermellós, conseqüència de la dispersió atmosfèrica de la llum de l'astre. Per un altre costat les ocultacions degudes probablement al suau relleu de la zona.

Borraz també veu possible que Venus fos responsable del cas esmentat de la parella que circulava entre Cogul i Aspa ocorregut aquella mateixa perquè en aquest tram hi ha un revolt molt pronunciada la carretera, cosa que fa versemblant que el planeta fos visible just davant del vehicle procedent del Cogul (figura 5).

L'evolució de l'incident seguiria el mateix patró que d'altres casos de presumptes persecucions 0VNI i que tenen possibles explicacions a partir d'estímuls astronòmics. Al principi, com resulta lògic, hi ha un intent d'interpretar l'estímul en termes convencionals. No obstant això, el moviment aparent del mateix mentre els observadors es mouen debilita qualsevol intent de racionalitzar la

situació. En realitat és tracta d'una il·lusió atès que qui es mouen realment són els observadors. Passat un cert temps, els testimonis es convencen que el fenomen observat no només està en moviment sinó que els està seguint i – afegeix Borraz (1997, p. 20)– «fins i tot perseguint, quan víctimes de la seva creixent apuren l'accelerador sense aconseguir deixar enrere l'intrús». En aquests episodis les estimacions de distàncies i dimensions que donen els observadors són òbviament subjectives i per tant inútils. També ho resulten les apreciacions d'allunyament o apropament, que aparenten basar-se en les variacions de la intensitat lluminosa de l'estímul.

4 d'abril de 1980. Nit (cap a les 22.15) Carretera d'Artesa de Lleida -Aspa (Segrià)

El cas també fou recollir per Xavier Lafarga (1981) i té per protagonista en aquest cas a un sol testimoni. Identificat amb les inicials J. M. B., natural d'Aspa, era un jove amb 27 anys en aquell moment. Treballava d'aparellador d'una empresa situada a Barcelona. Pel que sembla mai s'havia interessat especialment pel tema ovni.

El relat situa els fets sobre les 10 de la nit de divendres sant, quan J. M. B va deixar la seva xicota a Lleida, lloc on vivia, amb la intenció de retornar a Aspa. La nit era fresca i la visibilitat era bona. El testimoni va sortir de la ciutat dirigint-se cap a la seva població, distant uns 17 quilòmetres. Havia endollat la seva ràdio i conduit uns quinze minuts

i sortia d'Artesa de Lleida per l'actual LV-7021. Així descrivia els fets:

«[...] després de passar per un pont que creua l'autopista A2[4], em vaig fixar en una estrella que semblava moure's. Al principi vaig seguir conduint. En arribar a un tram de carretera força recte vaig decidir tornar per mirar, veient llavors com la llum semblava més gran, donant-me la sensació que em seguia. En aquell moment vaig aturar la ràdio perquè començava a emetre sons estranys i no volia tenir cap distracció per a concentrar tot el meu interès en aquella llum. Vaig estacionar en el meu voral i, sense sortir, vaig mirar per la finestra contrària a la del conductor, és a dir, a la meva dreta. Llavors vaig veure com la llum es feia més gran, per la qual cosa vaig deduir que s'apropava. En pocs segons vaig veure que aquella llum s'apropava massa i anava a caure a sobre meu. Sense dubtar-ho ni un moment vaig accelerar i vaig sortir d'aquell indret creient que d'un moment a un altre anava a estrallar-se contra el meu cotxe, però no va ser així. La llum va tornar a pujar i em va seguir durant un parell de quilòmetres. Tenia una mica de por, però la meva curiositat era més gran, de manera que vaig tornar a aturar-me.

Aquí va tornar a succeir el mateix, semblant que aquella llum acabaria irremissiblement enquestada contra el meu automòbil. En aquells moments només volia escapar d'allí, amb el convenciment que havia arribat la meva hora. No ho sé, va ser una sensació estranya. Ja ho donava tot per perdut.

Sense saber com vaig posar l'automòbil al màxim i

ja no vaig aturar-me fins a Aspa, amb el perill d'un possible accident [...] jo només pensava en arribar a Aspa quan abans millor i perdre de vista aquella misteriosa llum que encara em seguia, sempre a la meva dreta, pujant i baixant, però mai canviant de posició.

Només a uns 500 metres abans d'arribar a Aspa el vaig deixar de veure, però només va ser un moment, just el temps de recórrer-los, perquè aquella llum m'estava esperant a l'entrada del poble. Allà va romandre uns instants i llavors va ser quan vaig poder veure-la en front meu i determinar la seva forma i color. Era allà aturat esperant que arribés fins a casa. Quan ho vaig fer, vaig entrar corrents i li ho vaig explicar a la meva àvia. Llavors estava molt excitat i he de reconèixer que plorava de paüra.

L'objecte tenia forma el·líptica, malgrat que no vaig poder apreciar que es tractés d'un objecte metàl·lic, sinó més aviat d'una bola de llum. Aquest aparell emetia unes llums horitzontalment. Aquestes llums em recordaven les d'un bufador i no era una llum compacte sinó una sèrie de raigs emesos en la mateixa direcció i d'una longitud igual a la dels aparell per cada costat. Aquest objecte mesuraria uns 4 metres de llarg. Si a això hi sumem els 4 metres per cada costat, tindrem una longitud d'uns 12 metros, es clar que són mesures subjectives perquè són les que vaig calcular el dia següent. Quan el vaig tenir pràcticament al damunt, el diàmetre de l'objecte pròpiament passava del meu automòbil, un Seat 127. És per això que jo li calculo uns 4 metres de longitud.

L'aparell emetia llum ataronjada i no vaig escoltar cap soroll ni sentí res desagradable, si bé és cert que amb les finestres tancades i el soroll del motor del meu cotxe, haguessin pogut apagar algun petit soroll que hagués pogut sorgir d'aquell objecte».

L'article de Lafarga segueix explicant diversos detalls que complementaris sense massa interès aparent per explicar l'observació. Sobre la forma de l'objecte, apunta que el testimoni tenia alguns dubtes, perquè primer va parlar d'un con o mig con i , quan se li va demanar un dibuix, va fer un esbós diferent que il·lustrava l'article d'Stendek (figura 6). Però va mantenir que l'objecte sempre va estar la dreta, direcció nord-oest, canviant només de posició al final de l'incident, en arribar a Aspa, que és quan el va veure de front.

Borraz considera que en aquets cas la identificació de l'estímul és ben clar perquè Venus, la brillantor del qual es trobava gairebé a la seva màxima magnitud, era observable –amb dades calculades

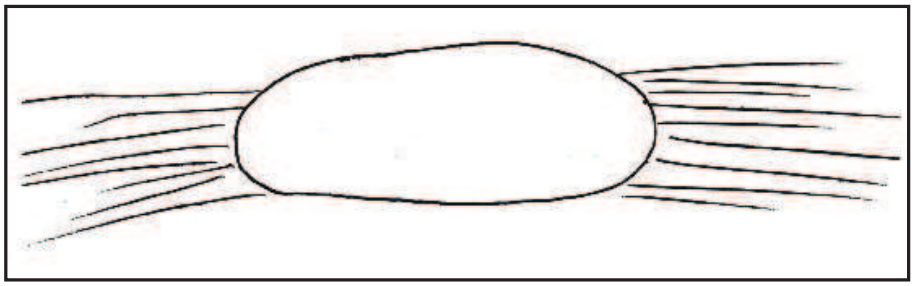

Figura 6. Il·lustració del testimoni del cas del 4 d'abril de 1980 segons es va publicar a Stendek.

per a dos quarts d'onze de la nit– un azimut d'uns 293º, amb una elevació angular de 10º (figura 7) Això encaixaria perfectament amb el fet que fos vist a la dreta la major part del temps, així com que l'ovni no es fixés amb ell abans d'arribar a Artesa, ja que quedava a l'esquena de l'observador (figura 8). A més a més, a uns 500 metres abans d'arribar a Aspa un revolt tancat feia que el planeta tornés a quedar al darrere. La meteorologia i la orografia eren favorables.

Borraz també recull que en el moment de l'enquesta, uns 10 dies després de l'esdeveniment, al lloc es vivia una psicosi ovni. Tothom creia haver vist alguna cosa fins al punt que afirmaven veure cada nit una nau al cel. Lafarga, desplaçant-se diverses nits fins

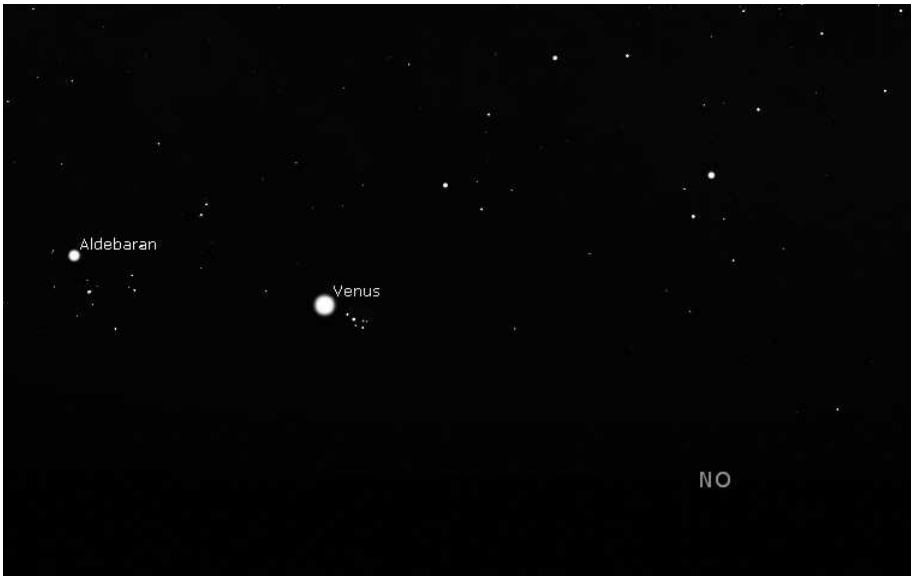

Figura 7. Posició de Venus respecte l'horitzó.

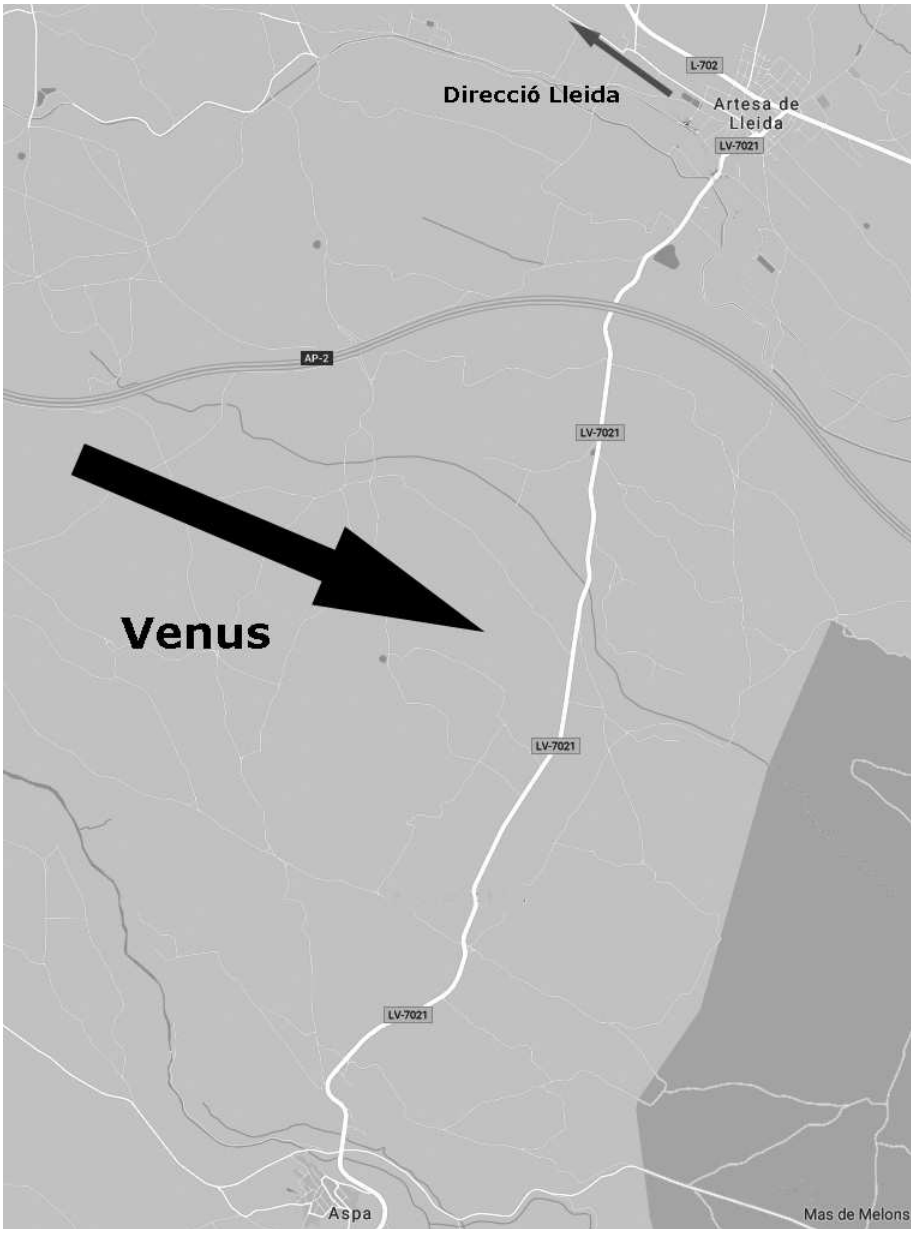

Figura 8. Posició azimutal de Venus.

a Aspa, va poder confirmar que «aquella nau només era Venus», malgrat que «quan els va mencionar la possibilitat ho van negar absolutament, afirmant que allò no era "l'estel Venus", ja que brillava molt més que els altres i que es movia mentre que els altres estels romanien gairebé en la seva posició original» (Lafarga 1981, p. 16-17).

Notes

[1] El treball de Borraz inclou el cas de Falset del 28 de desembre de 1984 que ja ha estat tractat per Gerard Casademon en un número anterior de la revista, malgrat que no fa referència al treball d'*Stendek 2000*: «Falset 1984. Un altre cop la Lluna?». *Nous Papers d'Ovnis*, núm. 2, 2015, p. 37-42.

[2] Ramon Castells i la seva muller.

[3] Es tractava de dos germans, Ricard i Florenci Vidal Masip, respectivament estudiant de 20 anys i l'altre tècnic electrònic de 24 anys i un cosí seu, Josep Maria Batallé, també de 24 anys i tècnic electrònic.

[4] Actualment AP2.

Referències

Manuel Borraz Aymerich (1997). *Ovnis: historias increíbles con explicaciones creïbles*. Barcelona: CEI, Centre d'Estudis Interplanetaris. (Stendek 2000, 1).

José Ramón Correal (1975). «Ovnis en Albesa». Diario de Lérida (7 de juny), p. 5.

Xavier Lafarga Maduell (1981). «Observaciones OVNI cerca de Lleida». *Stendek*, núm. 43 (març), p. 8-16.

Pere Redon; Miquel Jaume (1975). «Actividad ovni en Albesa». *Stendek*, núm.22 (desembre), p. 3-8.

Ovnis a Catalunya (2018)

UFO sightings in Catalonia (2018)

Jordi Ardanuy[1,2]

1 Universitat de Barcelona. **2** Centre d'Estudis Interplanetaris

Resum

Aquest article resumeix la informació bàsica dels 25 casos ovni recollits pel CEI el 2018 a nivell nacional. El 88% dels casos han pogut ser explicats fàcilment, destacant els globus i drons com a estímuls (32%) Predominen el casos en un ambient diurn (72%) i en la major part de situacions s'ha capturat alguna imatge.

Paraules clau

estadístiques, Catalunya

Abstract

This paper summarizes the basic information of 25 UFO cases collected by CEI in 2018 at the national level. 88% of the cases have a very easy explanation, highlighting the ballons and drones as stimuli (32%) The cases in a daytime environment (72%) predominate and in most situations it has been captured some image.

Keywords

statistics, Catalonia

Durant el 2018 el CEI ha recollit 25 casos que han estat identificats d'alguna manera pels testimonis o tercers com a OVNI. Cal dir que la llista d'observacions produïdes durant l'any podria augmentar si hom inclogués qualsevol vídeo de la xarxa etiquetat com a un no identificat o directament com a una nau extraterrestre; suposadament gravat a Catalunya; i, d'autoria gens clara i sovint compulsiva.

La figura 1 compara el volum de casos de 2018 amb els anys anteriors d'aquesta dècada[1]. La xifra assolida és la més alta del període i supera en 10 casos la mitjana.

La major part dels casos admeten una explicació senzilla com ara les observacions de globus, drons, objectes arrossegats pel vent, trànsit aeri mal interpretat o satèl·lits (taula 1). De fet només en 3 dels casos analitzats (12%), no s'ha suggerit

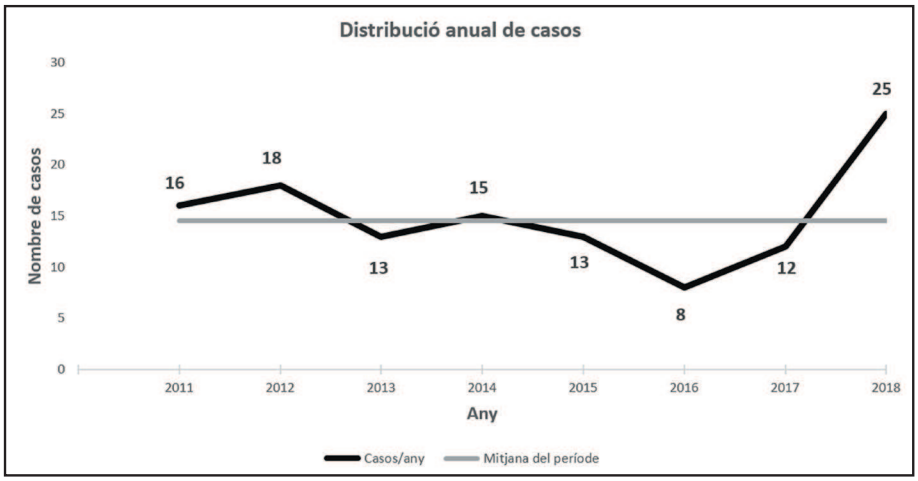

Figura 1. Distribució anual de casos entre el 2011 i el 2018.

una explicació per la manca d'especificitat de la descripció o una qualitat d'imatges absolutament deficient.

Taula 1. Explicacions proposades per a explicar les observacions ovni de l'any 2018.

Explicació	Nombre de casos	% del total	% acumulat
Globus i drons	8	32,0%	32,0%
Trànsit aeri mal interpretat	4	16,0%	48,0%
Aus	2	8,0%	56,0%
Insectes	2	8,0%	64,0%
Objecte moguts pel vent	2	8,0%	72,0%
Satèl·lits	2	8,0%	80,0%
Artefactes òptics	1	4,0%	84,0%
Meteoròlits	1	4,0%	88,0%
Manca de dades	3	12,0	100,0%

Les oscil·lacions anuals del volum total de casos sembla que actualment tenen força a veure amb els canals de comunicació i els interessos personals dels observadors i no tant amb cap situació fenomenològica objectiva.

En 22 dels casos l'observació va ser directe (88%). D'aquests, en 19 successos els testimonis van capturar imatges, sigui de vídeo o fotografies. Als altres tres la sospita que eren ovnis aparegué en

revisar el contingut de les imatges, possiblementt insectes en 2 casos i a l'altre un artefacte òptic.

Quant a la procedència geogràfica, com és natural predominen les observacions ovni al Barcelonès (36%). La distribució inclou també les comarques septentrionals del Rosselló –la segona en volum de casos, el Conflent i el Vallespir; comarques properes a Barcelona; i, el Baix Penedès i el Baix Camp a la Catalunya Nova (figura 2). El volum d'observacions està directament relacionat amb la densitat de població, però també amb la presència d'ufòlegs actius com passa al Rosselló.

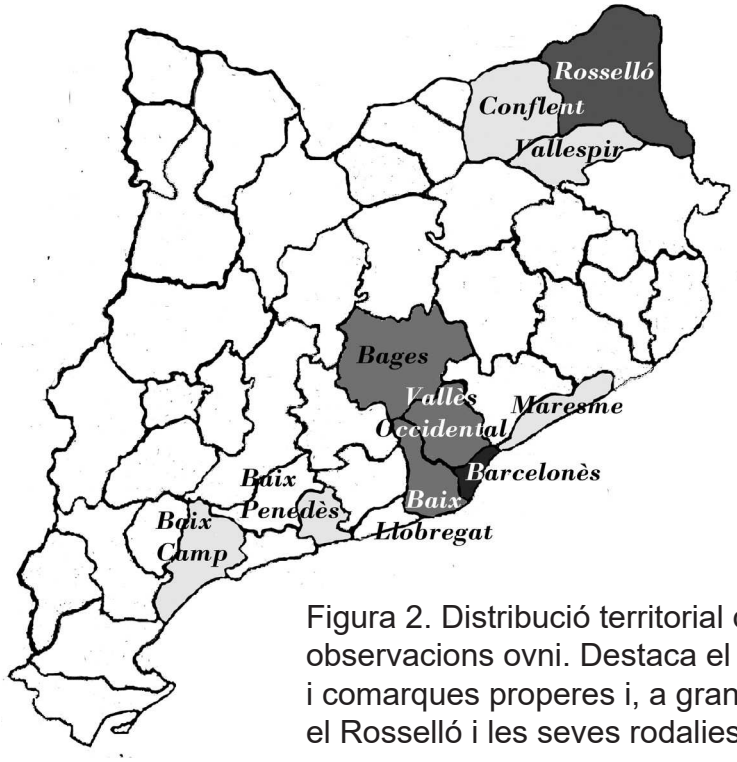

Figura 2. Distribució territorial de les observacions ovni. Destaca el Barcelonès i comarques properes i, a gran distància, el Rosselló i les seves rodalies.

Pel que fa a la distribució mensual (figura 3), destaca el mes de setembre amb quatre casos (16%), mentre que al mes de maig no tenim dades sobre cap cas. 18 dels casos corresponen a un ambient diürn, mentre que el 28% restant van produir-se en un escenari nocturn. Quan el nombre d'objectes observats, en el 88% de casos es tracta d'un de sol; en 1 cas dos ovnis; i, en 2 casos quatre o més.

Notes

[1] Sobre el període 2011-2015 veure els articles publicats a Papers d'Ovnis amb anterioritat: Jordi Ardanuy. «Ovnis a Catalunya 2011-2015». *Nous Papers d'Ovnis*, núm. 2, 2015, p. 31–36. I: Jordi Ardanuy. «Ovnis a la Catalunya del Nord (2011-2015)». *Nous Papers d'Ovnis*, núm. 3-4, 2017, p. 111–115.

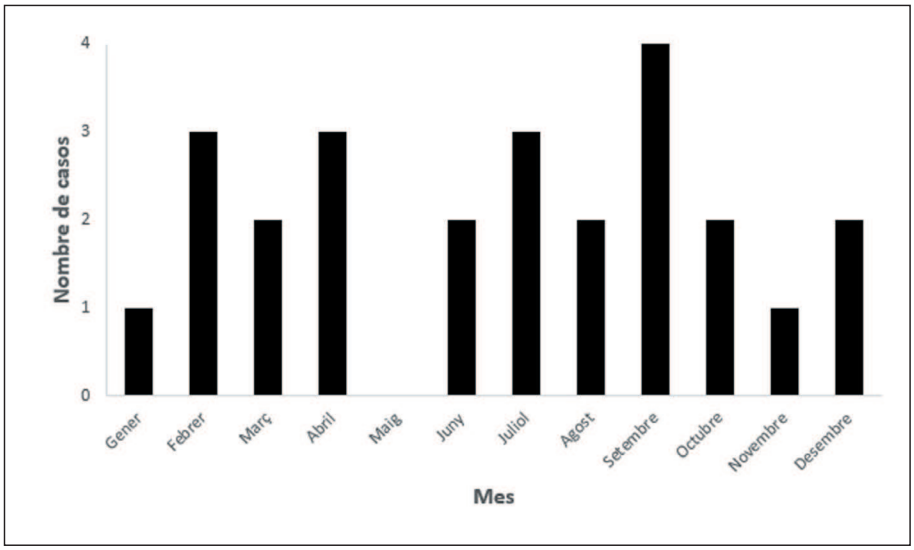

Figura 3. Distribució mensual de casos.

El cas de l'humanoide del Puig Peni de març de 1971

The case of the humanoid of Mount Peni in March 1971

Emma P. Rodríguez

Resum

Aquest article segueix la trajectòria de com un incident de negligència en una base aèria es converteix en un suposat enfrontament amb un humanoide. L'anàlisi dels fets i la declaració d'alguns testimonis mostra que l'esdeveniment no té res de paranormal o extraterrestre.

Paraules clau

Humanoide, observació ovni, 1971, Roses, Alt Empordà, Catalunya.

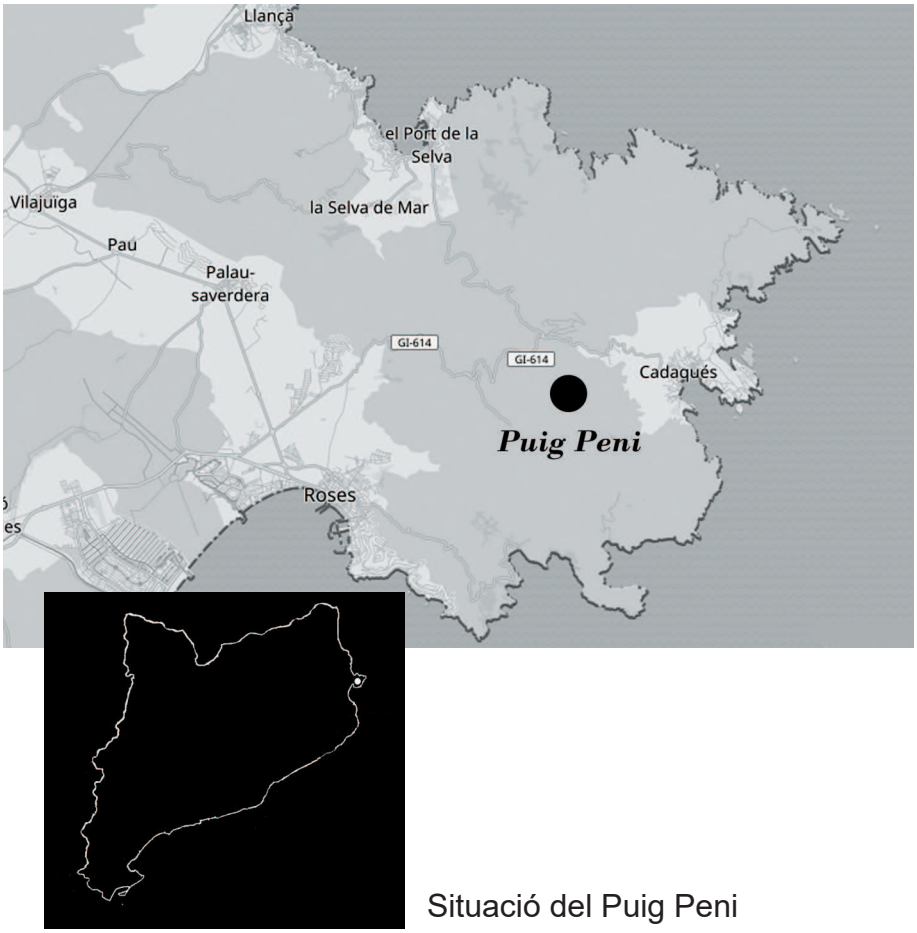
Abstract

This article follows the trajectory of how an incident of negligence in an air base turns into a supposed confrontation with a humanoid. The analysis of the facts and the statement of some witnesses shows that the event has nothing paranormal or extreterrestrial.

Keywords

Humanoid, ufo sighting, 1971, Roses, Alt Empordà, Catalonia.

La base de vigilància aèria del Puig Peni[1], a Roses (Alt Empordà), s'ha vist embolicada en diversos successos relacionats amb l'activitat ufològica i paracientífica en general[2]. En el present article ens centrarem en la suposada observació d'un humanoide la nit del 25 al 26 de març de 1971, l'intent de repel·lir-lo a trets i la seva estranya desaparició. I ho farem seguint la cronologia dels principals documents dels quals disposem.

Situació del Puig Peni

L'article d'*Algo* (1972)

La primera font d'informació publicada va aparèixer a la revista *Algo* de la mà d'un testimoni que signava en aquell moment com a Ficher[3]. Darrera s'amagava Jesús Jofre Milà, natural d'Òrrius (Maresme, 1949). Jofre també s'identifica com a Javier Ficher en el relats que ha fet públics els darrers anys sobre les seves experiències ovni i com a contactat[4].

> «Va ocórrer el 25 de març de 1971, era una nit fosca però nítida, força freda, però sense les molèsties del fort vent que castigava habitualment aquelles muntanyes.
> «Quelcom» ens inquietava... Els gossos udolaven estranyament des de feia una estona i no havien aconseguit calmar-los. Això no era normal en ells, puix que són uns magnífics gossos policia-alemany, perfectament ensinistrats per a la seva tasca de vigilància i atac; difícilment es posen nerviosos, però aquella nit ho estaven.
> Vam deixar de preocupar-nos quan un company ens cridà per veure la pel·lícula de la televisió.
> Érem un grup de la policia aèria destinats en una base de radar i gaudíem d'un edifici perfectament condicionat, on vivíem còmodament instal·lats, encara que bastant descontrolats, ja que des de les quatre de la tarda no teníem cap suboficial de comandament directe sobre nosaltres. Jo constituïa, com a caporal, la màxima autoritat del grup, d'un total de vuit companys.
> Durant tota la pel·lícula vam sentir udolar intermitentment als gossos, recordo que ho vaig

comentar amb Adrià[5], l'encarregat dels gossos, i ell em va contestar: Sens dubte, «alguna cosa» passa aquesta nit.

No obstant això van decidir enllitar-nos. El nostre company Leandre[6], muntanyenc romàntic cent per cent, va sortir, com feia habitualment, a fer el seu passeig nocturn... i així va començar tot, perquè immediatament va venir corrent i cridant que sortíssim de seguida. Vam sortir i ens va indicar el cel.

Érem sis en aquell moment i tots ho vam poder veure. Es tractava d'un disc ovalat, en sentit horitzontal, que es veia d'uns 20 cm al cel, a l'alçada per on apareix Mart, a dos quarts de dotze de la nit. Donava la impressió de no ser lluny de nosaltres i es movia lentament d'esquerra a dreta.

El gossos udolaven furiosament. Feia un parell de minuts que l'observaven, 'alguna cosa' ens mantenia magnetitzats, sense fer cap comentari, quan l'objecte va accelerar bruscament, desapareixent en direcció cap al mar, semblava que estigués baixant cap el mar.

Es va produir l'enrenou natural entre nosaltres i vaig ordenar als altres que romanguessin en alerta i vaig decidir comunicar allò ocorregut a l'oficial de guàrdia aquella nit al radar.

Els gossos seguien igual, de manera que vaig demanar a l'Adrià que intentés calmar-los. En aquell moment el Leandre va cridar i vam anar corrents fins on era; el vam trobar amb les mans tapant-se els ulls i sota un fort 'shock' nerviós. Quan vam poder veure-li els ulls, els

tenia extraordinàriament sortits i molt irritats. Vam calmar-lo i ens va dir que havia vist una fogonada molt forta, com un flaix, que l'havia encegat i que li va semblar que sortia del mar.
El vaig deixar amb els altres i vaig pensar que el més prudent seria calmar els gossos que feien un gran enrenou. Em vaig dirigir a les gosseres, acompanyat de l'Adrià, el qual va treure el nostre gos preferit, 'Narvik', que estava com boig. Immediatament el gos es va dirigir cap a unes casetes apartades de la residència habitual nostre uns 300 metres.
Quan amb l'Adrià vam arribar allí, la foscor ho envoltava tot. 'Narvik' s'havia aturat i grunyia com fa sempre que vol avisar a qui el porta de la presència d'alguna persona o cosa estranya.
Vaig notar una sensació especial com si l'ambient estigués carregat d'electricitat. La meva llengua em picava igual que quan es prova la càrrega d'una pila de llanterna.
Vam sentir un soroll, com si, en caminar, algú molt pesat mogués matolls i pedres. No vèiem res, però vam percebre el soroll que venia cap a nosaltres. Vaig creure veure un embalum alhora que l'Adrià em senyalava cridant: 'Allí!'. Vaig cridar: 'Alto, qui va?!', dos cops i, al moment, l'embalum va canviar de direcció, allunyant-se molt ràpidament. Vam sentir un cop contra la reixa i novament el soroll venia cap a nosaltres, sense esperar i moguts per un mateix ressort, l'Adrià va disparar una ràfega del seu fusell d'assalt i jo, vaig disparar tres trets de la meva pistola. No vam veure ni sentir res més.

De les coses ocorregudes després, contaré els detalls que crec més interessants:

1. L'Adrià va coincidir amb mi en el picor de la llengua i l'estranya sensació. El gos es va mostrar assedegat.
2. Els gossos es van posar nerviosos i fins si tot l'Adrià va tenir que baixar a la base, a calmar els que eren allí.
3. Un dels nostres companys va afirmar haver vist la fogonada que va enlluernar el Leandre, encara que no es va enlluernar ell, per ser dins de la garita.
4. L'oficial de guàrdia al radar, no ens va creure i va dir que no havia detectat res d'especial a la pantalla.
5. El nostre company va tardar bastant en perdre la irritació dels seus ulls, malgrat el tractament que li va aplicar el comandant metge, qui, d'altra banda, no va donar cap explicació al respecte.

Els dos dies següents van ser cruels per a nosaltres, perquè ningú no ens creia i la majoria pensava que estàvem borratxos quan vam disparar i que ens havíem inventat aquesta història per justificar els trets.
Però la Providència va voler que no passéssim per mentiders i la nit del 27 de març, va aparèixer novament l'objecte, romanent tant de temps visible que es va poder avisar a tots els oficials i l'altra gent que era a la base. En aquesta ocasió l'objecte es veia una mica més petit i el van poder veure prop de 60 persones.

La nostra reputació s'havia salvat.
Al radar, van dir no haver detectat res a la pantalla.
Va passar aquell dia i la nit del següent, el 29 de març de 1971, va tornar a veure's l'objecte i en aquesta ocasió vam poder veure a dos avions que ens van semblar del "Phantom" a prop de l'objecte que ens van semblar del tipus que volaven a prop de l'objecte, allunyant-se d'aquest amb una acceleració extraordinària.
La versió oficial deia no saber res de tals avions, malgrat que van córrer rumors que havien acudit sota el requeriment del radar, que segons semblava, havia detectat l'OVNI.
Després d'aquest no es va veure res més, però crec interessant relatar alguns fets més que van ocórrer aquells dies.
Les nits del 26 i 28 de març de 1971 no es va veure cap objecte, però no es pot assegurar que no aparegués, perquè les dues nits van estar envoltades de la tan característica boira d'aquells indrets.
Els pastors de la zona (hi ha diversos ramats de 5.000 ovelles) van comunicar que els animals estaven inquiets i havien desaparegut diverses ovelles, havent-se trobat dues completament destrossades. Els seus gossos van estar molt nerviosos.
Els pagesos, que tenen vaques que viuen soltes per la muntanya, van dir haver obtingut menys llet de l'habitual.
Posteriorment, el 15 de setembre de 1971 es va observar un objecte d'una mida una

mica més gran que el d'una estrella, de color vermell, travessant d'est a oest el cel amb força rapidesa, veient-se al dia següent un objecte idèntic travessant d'oest a est.
El dia 17 de setembre de 1971 es va observar un objecte de la mida de Mart, aturat a baixa altitud cap a l'est, que tenia forma triangular i emetia fluctuacions de llum de colors, vermell, verd, groc i blanc, amb major intensitat de vermell i verd.
El 30 d'octubre de 1971 es va observar
I aquests són els fets ocorreguts, dels quals es

Jesús Jofre, en una imatge de l'època en el qual era soldat de lleva.

van assabentar complidament dos membres del CEI de Barcelona, que van acudir atrets pels rumors.
Posteriorment, els 15 de setembre de 1971 es va observar un objecte de la mida de Mart, aturat a baixa altitud cap a l'est, tenia forma triangular i emetia fluctuacions la llum de colors vermell, verd, groc i blanc, amb una major intensitat del vermell i verd.
El 30 d'octubre de 1971 es va observar i detectar al radar un OVNI de forma triangular de llum blanca. El segueixen dos avions militars, dels quals sembla burlar-se, perquè desapareix ràpidament, amb una acceleració vertiginosa.
Segueix el silenci oficial.
Des de llavors i fins a la data, res més s'ha vist o observat».

L'article conté la descripció amb nivells de detalls diferents de fets diversos entre els quals no hi ha provada cap connexió. Naturalment no era aquesta la visió de molts apassionats dels fenòmens paranormals.
Cal dedicar unes línies a comentar la data del fet principal. Es menciona el 25 de març de 1971, que era dijous, però com que una part dels esdeveniments succeeixen abans de mitjanit i l'altre després, es plantegen dubtes sobre si cal considerar la nit del 24 al 25 o la del 25 al 26. Amb certes reserves, considerem que es tracta de la nit del dijous 25 al divendres 26[7]. Tot i això cal assenyalar que segons la informació recollida per l'IIEE el mateix any 1971 la data seria el 21 de març[8].

Els fets de la nit principal són el següents:

- Gossos que udolen intermitentment mentre veuen una pel·lícula.
- Un soldat anomenat Leandre observa al cel un disc ovalat. Surten la resta de companys i també ho observen, fins que desapareix bruscament. Són aproximadament les a dos quarts d'una de la nit. Els gossos udolant furiosament. No hi ha contacte de radar.
- Mentre es decideix informar a l'oficial de guàrdia i s'intenta calmar els gossos, el tal Leandre crida i se'l troba en un estat de xoc. Explica després que ha vist una fogonada molt potent, com un flaix molt potent. Tenia inflamats els ulls i li va durar diversos dies.
- Un gos s'escapa fins a un punt on s'atura i gruny. Això es considera que és un senyal d'una presència no habitual.
- Una de les dues persones que han seguit el gos percep una sensació com si l'ambient estigués carregat elèctricament.
- Immediatament senten un soroll com si alguna cosa s'apropés entre la vegetació a ells. Dins de la foscor, creuen veure un embalum i disparen una ràfega de subfusell i tres trets de pistola respectivament. No van sentir res més.
- Dos dies després, el 27, després d'una observació al cel de mida aparent més petita i de llarga durada, interpreten que es tracta del mateix objecte. No hi ha contacte de radar.
- El dia 29 una altra observació que desapareix a una velocitat extraordinària davant la suposada

presència del que creuen que són dos Phantom. Rumors a la base que han vingut advertits per una detecció de radar, però s'indica que oficialment que no és res.

- Els pastors dels ramats d'ovelles de les zones comuniquen que estan molt inquietes; que han desaparegut algunes, havent aparegut dues destrossades. Els gossos estan molt nerviosos. A més a més, les vaques donen menys llet.

Després segueix la descripció de fets ocorreguts el setembre i l'octubre que aparcarem perquè apreciar que estan relacionats implicaria o bé que hi ha una relació personal amb algun dels individus –per exemple en Jesús Jofre, el que no resulta massa lògic perquè si algú es volia comunicar amb ell, i essencialment només amb ell, podia fer-ho de manera més discreta–; o bé que s'interessessin per una base de seguiment aèria ben secundària en el context internacional. A més amés, no existeix cap prova de la vinculació entre aquests fets, ni que s'accepti que la descripció és més o menys acurada. Suposar, per exemple, que les observacions dels dies 25, 27 i 29 corresponen a un mateix objecte és totalment gratuït. Fins i tot el propi autor explica que la mida aparent era més petita i que va romandre molta estona, probablement tanta que ningú es va entretenir en veure com desapareixia, apuntant tot a una mera observació astronòmica a la qual van prestar atenció per un ambient un tant psicòtic que es va viure.

Resulta curiosa la referència a les cabres o a la quantitat de llet de les vaques, comentaris dels

camperols que es fa difícil de saber com podrien haver arribat a coneixement dels soldats implicats si no els hi van preguntar directament. L'autor, d'acord amb creences ufològiques força habituals, almenys a l'època, dóna per fet que l'Ovni i/o els seus tripulants provoquen tots aquests fets. És ben il·lustratiu el comentari d'e l'Antoni Ribera sobre la qüestió a *Los doce triangulos de la muerte* de l'any 1976[9]:

> «Un fet que potser tingui relació amb aquestes observacions (ja que s'ha repetit en altres llocs del món) és el següent: els pastors de la zona, on les ovelles totalitzen lels 5.000 caps, van comunicar que els seus animals estaven molt inquiets durant totes aquestes nits, i que diverses ovelles havien *desaparegut*[10], trobant-se posteriorment a dues d'elles completament destrossades.
> Pel que fa a les vaques de les masies escampades per la muntanya, van donar menys llet del que és habitual, segons declaració dels pagesos. Aquestes vaques solen pasturar soltes per la muntanya. (Aquests efectes psicosomàtics, naturalment, es deuen a l'exagerada imaginació d'aquests remugants)»[11].

Sincerament, creiem que sobren els comentaris. Ovelles desaparegudes i exagerada imaginació de remugants...
Ribera reprodueix amb detall el contingut de l'article d'*Algo* i escriu:

«No se sap si els OVNIS posteriors al del 25 de març van ser detectats pel radar de la base, encara ·que és molt possible que els «Phantom» del dia 29 haguessin anat a la zona alertats per un contacte de radar. Sobre tot aquest assumpte pesava ja el "secret oficial". Els meus corresponsals a la zona es van estavellar contra un impenetrable mur de silenci, quan van tractar d'esbrinar alguna cosa. No obstant això, es va saber –a part de la "filtració" representada pel citat article d'*ALGO*, signat per "Ficher" (clarament un pseudònim) i que, com dic no dóna noms de lloc–, que diversos tècnics americans van acudir a Paní pocs dies després (possiblement procedien de la base conjunta de Saragossa), i van examinar detingudament el penya-segat i el lloc on el presumpte OVNI es va enfonsar al mar ... tot i que el motiu "oficial" de la seva visita va ser comprovar el bon estat de funcionament de les instal·lacions de radar...[12]».

La investigació no publicada del CEI (1979)

A la notícia d'*Algo* que hem transcrit s'indica que dos membres del Centre d'Estudis Interplanetaris de Barcelona van acudir atrets pels rumors. Es tractava d'Alberto Vallés González y Ramon Navia-Osorio Villar. Però mai va lliurar al CEI la documentació recollida del cas i poc temps després marxarien, creant posteriorment l'IIEE[13]. Els resultats de les seves indagacions no es van publicar fins 12 anys

després[14], encara que sense incloure ni dates concretes ni noms, per protegir els oficials en actiu. Ara bé, el març de 1979, Antonio Gudel i Diego Fuentes van entrevistar un dels soldats, Pere C. L. que es trobava a la base del Puig Peni la nit dels fets. Hi ha diferències significatives en la data entre les dues versions, que cal atribuir les discrepàncies a un record erroni del testimoni sobre el moment dels successos.

Segons consta a l'informe a l'Arxiu del CEI[15] els esdeveniments es produïren al recinte superior de la base militar de seguiment i control aeri situat a les proximitats de Roses a mitjans de novembre de 1970.

Eren sobre les dues de la matinada, el testimoni es trobava dormint a la zona mitjana de les instal·lacions quan fou despertat pel so del telèfon. La trucada procedia de la policia aèria situada al cim del puig Peni que li indicaren que truqués al sergent de guàrdia perquè a l'assentament dels radars succeïa quelcom anormal, indicant que existien problemes, malgrat no especificar-ne quins eren. El testimoni es va posar en contacte amb el sergent de setmana a qui va comunicar el que passava i després va donar avís a cotxeres per tal que preparessin un cotxe per pujar al cim. Pujaren en cotxe precipitadament pel sinuós pendent que els separava del lloc uns 1.500 m. Un cop al cim van parlar amb el caporal de la policia aèria qui els explicà que havien vist un objecte estrany als radars.

Alertats per les paraules del caporal van mirar cap al cel observant a una altitud que van estimar de 2000 o 3000 m. un cos que brillava moltíssim situat

lleugerament inclinat respecte la seva vertical i al que descrigué com de forma inicialment ovoide, com una pilota de rugbi més aplatat, color or vermellós fluorescent, d'aparença sòlida, vores nítides i de lluminositat constant en continu moviment ascendent. Arribat a punt d'ascensió en el qual semblava que l'objecte havia canviat de forma mostrant-se ara com una línia recta amb una petita protuberància a la seva part superior, l'objecte es va disparar materialment a una velocitat sorprenent formant un angle recte respecte la trajectòria ascensional i allunant-se en pocs segons a la dreta de la seva posició, és a dir cap a l'Escala i la Badia de Roses, podent contemplar com l'objecte es confonia amb el deixant sobre l'aigua la badia.

El temps de l'observació, malgrat la dificultat de precisar-lo per l'excitació dels esdeveniments, el testimoni va calcular-lo en uns 45 segons, sent la seva forma aparent en el moment de veure'l d'uns 10 cm., passant a ésser d'uns 5 al moment en el qual l'objecte va acabar la seva ascensió per seguir rumb vers la badia per on va desaparèixer.

El testimoni va referir successos que coneixia per referències. Els fets havien transcorregut al cim abans que hi arribés i que li va explicar el propi protagonista, el policia aeri del moment, així com la resta de components de la guàrdia.

El testimoni directe, Anselm Pi[16] es trobava efectuant el seu torn de guàrdia dins de la garita habilitada amb aquesta finalitat i que consistia en una petita estança d'uns 4 m^2, envidrada, a les fosques i escoltant la ràdio. De sobte va escoltar un soroll a l'exterior, un soroll estrany com el d'una reixa

metàl·lica. No s'havia produït cap interferència a la ràdio que funcionava en aquell moment. La nit era molt clara i va sortir a l'exterior per esbrinar l'origen dels sorolls. Sobtadament va veure sobre el seu cap l'objecte ja descrit, sense que Pere C. L. pogués precisar gaire sobre la seva proximitat, tret del fet que en cap moment va tocar terra ni que produís la impressió que ho anés a fer.

Mentre això passava l'Anselm Pi tingué la sensació d'una presència a la zona, veient com «un cos fosc de dimensions superiors a les d'un home s'apropava

L'Anselm Pi, al seu iot Bohic Ruz cap a l'any 1982. Imatge procedent de «http://www.pirambla.com».

a ell»[17]. El testimoni va cridar al desconegut que s'aturés i atès el silenci va armar el seu fusell i va disparar en ràfega sobre la forma. Segons el testimoni aquell cos va acusar l'impacte físic de la ràfega –sense poder assegurar-ho per l'estat d'ànim i la precipitació dels fets–, sentint soroll de cop amb la reixa metàl·lica espinosa.

Després d'aquests fets, Pi corregué precipitadament cap a l'assentament donant l'alarma i en mig d'un atac de nervis que arribaria a veure Pere C. L.

Al matí següent s'inicià un rastreig a la zona superior per tal de cercar possibles petjades o senyals de la presència del cos sobre el que havien disparat. Es va recórrer la zona pam a pam sense que es trobes res que acredités la mencionada presència o la d'algun animal. El terreny era tou amb vegetació, per la qual cosa hagués estat ben fàcil detectar qualsevol rastre. També es va estudiar detalladament la reixa a la cerca d'algun desperfecte o senyal, però resultà igualment negatiu: no hi havia cap rastre d'un cop, ni tampoc de l'impacte de les bales que potser haurien pogut causar soroll d'impacte.

Rememorant posteriorment els fets, van recordar que quan van agafar el cotxe els dos gossos ensinistrats que hi havia estaven molt excitats, bordant amb intensitat. Tanmateix, el fet no es va considerar fins que posteriorment van rememorar els fets.

En l'informe de Pere C. L. al CEI s'afegí que uns pescadors de Roses també van veure un fenomen lluminós estrany i «van pujar a la base a notificar-ho, coincidint llurs comentaris amb els de l'observació esmentada»[18]. Igualment va afegir que havia sabut «d'una manera extraoficial mitjançant

un company de duia unes coordenades i informació provinent d'un satèl·lit de la NASA que aquell mateix dia i hora s'havia observat un OVNI procedent del sud de França i a la zona del Golf de Roses, si bé aquesta informació no va poder ser corroborada oficialment»[19]. A més a més, segons Pere C. L., a conseqüència dels esdeveniments es donà l'alarma a la base de Saragossa, ignorant el testimoni si es va enviar algun avió. D'altra banda va informar que els radars no van detectar la presència de cap objecte. L'informe es completa amb el clàssic formulari del CEI de l'època.

La descripció de Pere C. L. mostra certes diferències, més enllà de la data sobre la qual podria fàcilment estar confós. Com s'observa de la declaració de Pere C. L., no es troba ni el més mínim rastre d'una presència real, ni que sigui d'un animal suficientment gran a dins la base. Les circumstàncies i situació dels soldats a la aversió de Ficher semblen haver-se modificat igualment per a millor encaix narratiu, sense amb això pretendre que el records de Pere C. L. fossin totalment fidels. Per tant, allò que presentaria més estranyesa, una presència a la base, queda reduït a la percepció i als trets d'un soldat de lleva sotmès a una crisi nerviosa sense la més mínima evidència de realitat física.

Mentre això passava l'Anselm Pi tingué la sensació d'una presència a la zona, veient com «un cos fosc de dimensions superiors a les d'un home s'apropava a ell» . El testimoni va cridar al desconegut que s'aturés i atès el silenci va armar el seu fusell i va disparar en ràfega sobre la forma. Segons el

testimoni aquell cos va acusar l'impacte físic de la ràfega –sense poder assegurar-ho per l'estat d'ànim i la precipitació dels fets–, sentint soroll de cop amb la reixa metàl·lica espinosa.

L'article de l'IIEE (1983)

El següent document sobre el cas és un article publicat a la revista *Espacio Compartido* de l'IIEE, l'Institut d'investigacions i estudis exobiològics de Barcelona. L'escrit de l'IIEE comença amb l'afirmació que «de tots és ben conegut el interès dels OVNIS per les bases militars». Atesa la quantitat d'observacions ovni recollides –més de 1.000 només a nivell nacional– l'afirmació no pot sostenir-se en termes estadístics. Hi ha observacions ovni a tot arreu on hi ha persones que puguin informar-ne.

Els autors informen que van traslladar-se al lloc dels fets el més següent –és a dir, l'abril de 1971– arran d'uns rumors que els hi havia arribat i que que parlaven de l'observació de llums estranyes a l'Esquadró d'Alerta i Control 4 de l'Exèrcit de l'Aire espanyol emplaçat a la badia de Roses. Es van presentar sense cap avís previ i, malgrat la resistència, la insistència dels dos investigadors va aconseguir que els deixessin entrevistar els testimonis, que en total eren 8, entre soldats de lleva i oficials.

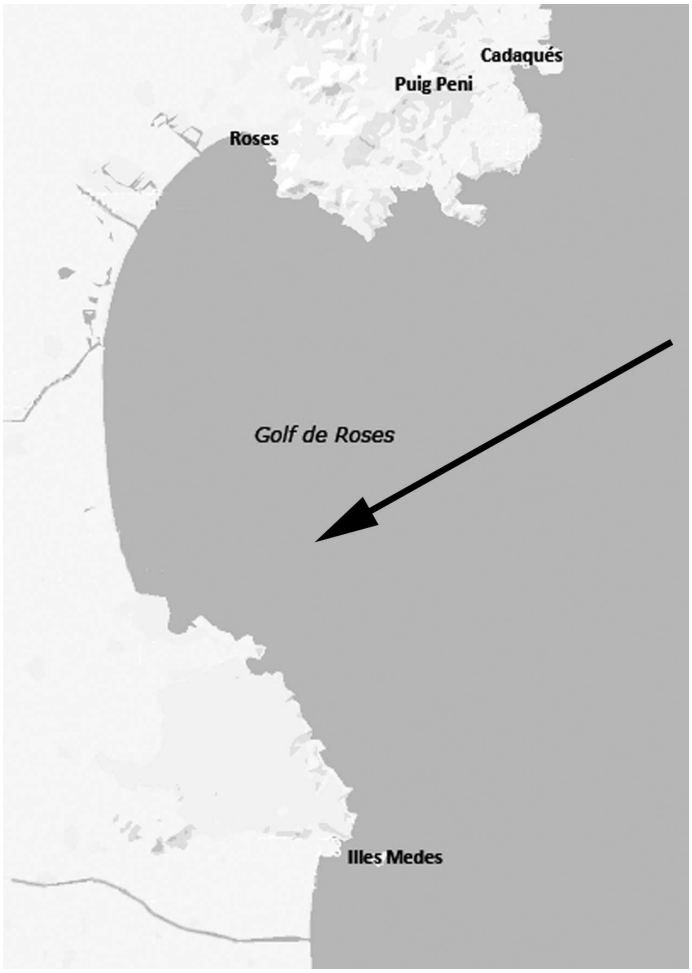
Segons el relat dels fets que recull *Espació Compartido*, passava algun minut de mig quart d'una de la matinada quan als barracons de la Zona Tècnica, diversos soldats miraven la televisió. Un d'ells va sortir a l'exterior i, mentre passejava mirant cap al

mar, va observar a la seva esquerra «una potent llum blanca i vermella, emesa per un objecte d'una mida aparent de 40 cm. de llarg per 20 cm d'ample. La seva forma era ovalada i, textualment, va ser descrita com "de pilota de rugbi"»[20] Estranyat pel que veia, va entrar ràpidament al barracó per explicar el que passava a l'exterior, sortint immediatament dos soldats, mentre que els altres van tardar més perquè creient que es tractava d'una broma. Els dos primers en sortir ja el van veure una mica més petit, però seguien veient una forma ovoidal. La llum observada era vermella a la part superior i blanca a la inferior, movent-se lentament sobre el mar seguint una direcció aparent de Cadaqués a Roses, a una altitud que estimaren en 5.000 metres fins que a les Illes Medes va iniciar una veloç carrera ascendent, desapareixent en qüestió de 5 a 10 segons, sobre l'horitzó, quan ja era solament un punt lluminós. Els testimonis no van escoltar soroll en cap moment.

Cinc minuts més tard, el primer testimoni que seguia mirant al mar en la direcció on havia desaparegut l'objecte anterior, va observar una fortíssima ràfega que va il·luminar la zona, produint-li un xoc i quedant momentàniament encegat. Posteriorment se li va apreciar conjuntivitis, el que li ocasionava un constant llagrimeig.

Juntament amb aquestes observacions, es va produir una gran excitació entre els gossos guardians el que va provocar que des de la porta principal cridessin al soldat encarregat de la cura dels mateixos, per tal que procurés calmar-los. Un es mostrava especialment agressiu i va costar força calmar-lo. Un cop ho van es van adonar que l'obertura d'entrada a

la gossera estava situada justament davant del mar, en direcció al lloc de procedència del flaix...
L'article continua explicant que aquell nit no es va produir cap altre esdeveniment, però que en nits successives van observar «estranyes llums que

Trajectòria aproximada de l'objecte vist el 25 de març.

evolucionaven molt a prop de les instal·lacions, sent corroborades per la majoria dels oficials i soldats de servei en aquelles dates, així com per alguns observadors civils (pescadors)»[21]. Segons Navia i Vallès, un dels oficials els va explicar que mentre viatjava en cotxe des de Castelló d'Empúries a Empuriabrava, acompanyat de la seva esposa, va poder observar un estrany objecte en forma de disc que mesurava entre 30 i 40 metres de diàmetre i que , desplaçant-se a uns 500 metres de distància i uns 200 metres d'altitud, li va passar per sobre del cotxe en direcció de mar a muntanya. L'observació va durar uns 10 minuts. Aparentment l'objecte efectuava maniobres d'acostament, i allunyament, efectuant aquesta operació diverses vegades fins que va desaparèixer de la vista dels testimonis. «Durant l'observació van poder apreciar que l'objecte deixava anar "espurnes", segons les seves pròpies paraules semblaven "igual que les que deixa anar una roda en esmerilar una peça d'acer"»[22].

L'article de l'IIEE deixa per al final els fets que considera més destacables d'aquelles dates va ser l'experiència soferta per un dels soldats que muntava guàrdia quella nit, que els va explicar que mentre complia el seu torn de vigilància en una garita amb vidre va sentir un soroll estrany a l'exterior, com si s'obrís una reixa metàl·lica. A les proximitats no existia res que pogués produir aquest tipus de so i va mirar al seu voltant a través dels vidres. La nit era molt clara, però no va poder veure res, de manera que va decidir a sortir de la garita per tal d'esbrinar l'origen del soroll. Llavors es va adonar de la presència per damunt d'una llum en forma ovoide

de color vermellós, encara que no va poder precisar l'altitud. L'objecte es movia, sense que aterrés ni tingués intenció de fer-ho. Però mentre observava l'objecte, el testimoni va tenir la impressió que hi havia algú o alguna cosa pels voltants i en girar-se va observar un cos fosc més gran que la d'un home normal que semblava aproximar-se. El testimoni els va remarcar de manera que «en aquell moment regnava un silenci absolut, que per si mateix, i al marge de la tensió del moment, ja li intimidava, de manera que, automàticament, va cridar l'alto a aquella "forma" i va muntar la seva arma. Veient que "allò" feia cas omís a la ordre d'alto, dominat pel pànic, va disparar una ràfega sobre aquell cos»[23]. L'entrevistat considerava que estava segur d'haver encertat perquè va notar com l'embalum rebia els trets. Després va percebre com si alguna cosa colpegés uns filats espinosos situats a certa distància, i sota una forta tensió nerviosa, va córrer desesperadament cap al cos de guàrdia, els components del qual, davant els trets, van sortir de forma precipitada, encara que no van poder observar res. Interrogat pel que havia passat, va explicar a l'oficial de servei allò ocorregut.

Al dia següent es va procedir a efectuar una intensa batuda de tota la zona, per tal de confirmar alguna presència estranya a la base la nit anterior. Tot i la minuciositat de la recerca, no van trobar cap tipus d'empremtes o senyals que demostressin les afirmacions del soldat de guàrdia. Es va pensar que algun animal podia haver penetrat en les instal·lacions, el que era molt difícil, però tampoc van trobar empremtes d'aquest tipus. A més amés, si allò

vist pel sentinella, hagués estat un animal, aquest hauria d'haver estat d'una mida prou considerable, de manera que en la seva fugida hagués hagut de produir necessàriament desperfectes en els filats o deixat algun rastre en elles. Es van investigar també les puntes espinoses de les mateixes, a la recerca d'aquests possibles senyals, però no es va trobar cap evidència. Aquella nit dels trets els gossos també es van mostrar alterats.

Segons els autors, de manera extraoficial s'havia pogut saber que un satèl·lit de la NASA havia detectat aquest mateix dia, coincidint en l'hora, un objecte volant no identificat que es desplaçava amb una trajectòria que, partint del sud de França arribava al Golf de Roses. Igualment aquella nit s'haurien enlairat alguns caces des de la base espanyola de Saragossa per interceptar un suposat no identificat. D'altra banda afegien que no hi va haver cap declaració oficial tot i que van saber que «militars d'alta graduació es van desplaçar a la base a fi d'aclarir els fets»[24]. Els testimonis no van ser interrogats, ni es va elevar cap informe oficial sobre els fets. Anotaven també que l'explicació donada pels comandaments havia estat considerar-los bojos o borratxos –en plural– i convidant-los a oblidar els fets i ordenant-los que no en fessin comentaris. Però això sembla que no va ser obstacle per a que els membres de l'IIEE poguessin accedir a al base sense dificultats especials i parlar poques setmanes després no només amb els testimonis, sinó que almenys algun oficial no van tenir cap problema en col·laborar en l'enquesta del grup ufològic barcelonès.

L'article acaba aportant un nou cas ufològic, indicant

que Navia i Vallès van observar «durant la seva estada a la base, en companyia dels oficials de guàrdia i la resta de personal, les evolucions d'una estranya esfera lluminosa que es desplaçava per sobre del mar, sobre l'horitzó»[25].

L'article de Miguel Pedrero a *Año Cero* (2009)

No era la primera vegada que la revista espanyola *Año Cero* publicava informació sobre el cas. L'any 2003 Javier García Blanco va publicar un breu resum del cas[26], extracte del seu llibre sobre humanoides[27] . Però l'any 2009 apareixia en aquest magazine de paraciències, ocultisme i *new age* en general un article de Miguel Pedrero Gómez que embolicava la història[28].

Pedrero ens presenta en primer lloc a Jesús Jofre Milà, un dels autors dels trets del 21 de març amb qui visita l'Estació de vigilància aèria del Puig Peni. Un dies després es reuneixen ambdós a Barcelona amb Lluís Solà, amb un altre dels presumptes protagonistes del succés. Els dos havien coincidit en el servei militar obligatori, però feia anys que no es veien. Segons recollia Pedrero, Solà aquella nit feia guàrdia a la garita situada a la zona alta, la dels radars, al costat dels barracons on dormien els companys de guàrdia i de gossera. Pel que sembla les normes indicaven que hi havia d'haver dos soldats fent guàrdia al perímetre de la tanca, però pel que sembla de vegades es saltaven el servei.

Cap a dos quarts d'onze de la nit, Luís Solà va decidir sortir a donar un tomb, cercant aire fresc perquè l'ambient en el petit recinte estava força

carregat a olor a tabac. A més a més, els gossos havien començat a bordar. «Vaig avançar uns metros i llavors em vaig fixar que al cel hi havia una bola molt lluminosa, just sobre la vertical de l'antena de microones»[29]. L'objecte va augmentar aparentment de mida i el testimoni ho va interpretar com si s'estigués apropant, però un instant després tornava a tenir la mateixa aparença anterior, fent-se més gran novament. Llavors va avisar els seus companys del barracó del que estava veient. El caporal Jesús Jofre es va quedar mirant embadalit la llum: «Em vaig fixar en que tenia forma de llentia i al voltant del seu contorn hi havia com una espècie de puntets més lluminosos, que en aquell moment vaig pensar que podien ser finestretes», segons Pedrero citant a Jofre. Després d'un minut o potser una mica més, l'ovni va començar a moure's en direcció a la Badia de Roses, per desaparèixer després cap a munt. Immediatament, Jofre es va donar compte que darrera una caseta situada al costat de l'antena de microones s'apreciava una lluminositat verda. Immediatament hauria ordenat al soldat Anselm P.[30] encarregat dels gossos que en treies un per indagar. Quan van arribar a la part de darrera no hi havia cap lluminositat, el gos –de nom Fiero– va començar a grunyir i van sentir unes petjades. Uns segons després van veure que se'ls apropava una figura d'aspecte humà estilitzat i molt alt que «segur que sobrepassava dels dos metres»[31]. Ara bé, no van poder reconèixer cap tret com ara rostre o indumentària. El gos continuava bordant i Jofre li va cridar l'alto dos cops. En aquell moment, fruit de la tensió, l'Anselm va començar a disparar

el seu fusell d'assalt. Immediatament el caporal va disparar també la seva pistola. Jofre afegeix: «Degut al resplendor dels trets, em va semblar veure que aquest ésser portava un cinturó metàl·lic en el qual vaig distingir part d'una espècie d'emblema; era com un triangle invertit»[32]. En fonts d'informació posteriors Jofre ha assenyalat que abans de disparar va sentir dins del seu cap com un guirigall de veus que no va saber interpretar[33].

El relat de Jofre i l'humanoide continua. Després del trets es va fer el silenci i l'ésser, que es trobava a uns deu metres va continuar impertorbable, sense haver estat abatut. Llavors l'humanoide es va allunyar i un moment després van sentir l'inconfusible so d'alguna

El soldat Anselm Pi amb un dels gossos de la base.

cosa impactant contra la tanca. Jofre va ordenar al seu company que deixés anar el gos, el qual va sortir corrents cap a la tanca, parant-se davant i grunyint. Els soldats van seguir-lo i van veure que mancava una part del filat que anava des del terra fins a dalt i de mig metre d'amplada. Ara bé, «l'altre tanca que envoltava la primera estava intacta»[34], com si hagués travessat una, però no l'altra[35].

Ara bé, sabem del cert que la versió dels fets no s'ajusten a allò que esdevingué aquella nit d'inici de primavera març de 1971, convertint l'incident dels trets per culpa de nerviosisme i escassa preparació de soldats de lleva –no ha estat estrany el foc d'armes per part de soldats de guàrdia contra vaques i d'altres animals per no respondre a l'alto– en un contacte amb una espècie d'humanoide.

Observem primer les contradiccions o situacions sense sentit:

- Tant els informants de l'article de l'IIEE, entre ells els propis Jofre, Solà i Pi, com el del Gudel i Fuentes (CEI) van indicar que només un va ser l'autor dels trets (Anselm Pi) i el que va veure un cos fosc que semblava més alt que una persona. En canvi Jofre en el seu article a *Algo* i en les explicacions a partir del 2009 diu que van ser Pi i ell mateix, i que els dos van disparar.
- Les versions dels informats de l'IIEE i del CEI, malgrat la diferència d'anys, coincideixen perfectament en el fet que l'observació d'un embalum es produeix quan Pi surt de la garita per identificar un soroll i no pas pel fet que Jofre veiés

una llum verda, que tampoc apareixen a l'article d'*Algo*. En aquest cas segueixen al gos.
- Anselm dispara el seu fusell d'assalt sota la tensió del moment mentre mantenia fermament agafat un gos que pel que sembla estava desitjós de sortir darrere de la presumpta presa. Difícil, només amb dues mans.
- En el relat original de Jofre, i en els que recullen l'IIEE –de fins a 8 persones– i en del CEI es deixa clar que no es troba cap evidència de la presència d'un embalum sobre el qual s'hagi disparat. En canvi en la nova versió manca un tros del filat de mig metre d'amplada, fet que naturalment hagués estat de gran impacte i resulta inversemblant que no ho recullin els documents anteriors.

Tot això és suficient per desacreditar la versió de l´humanoide, embellida a més amb detalls com un cinturó amb un emblema, que l'humanoide donés mitja volta i toqués el dos. Però és que a més a més, sabem per soldats presents a la base que la història de l'humanoide és una addició moderna al relat dels fets[36].

Però tornem als successos estrictament ufològics recollits per Pedrero. Mentre passaven els fets que donaren lloc als trets, des de la posició de Lluís Solà al costat de la garita, va veure «un objecte fosc, de grans dimensions, que volava en trajectòria descendent cap a la badia, fins que va impactar contra el mar, provocant una potent fogonada que em va enlluernar durant uns segons i em va provocar una lleu irritació en els ulls. Al dia següent, em va inspeccionar el metge i em va dir que no

era res greu. Simplement em va donar unes gotes per posar-les als ulls»[37]. És legítim preguntar-se si no seria el problema ocular en un possible context d'estrès l'origen de l'observació del potent flaix, i no al revés com es planteja.
Després de tot el descrit l'ambient era força caòtic, fins que va arribar un capità alertat per tanta follia

Típica fotografia de companys de lleva al apròpia base. Els tres primers, per l'esquerra, són Anselm Pi, Lluís Solà i Jesús Jofre.

i gatzara i pensant en les conseqüències en el cas que el trets haguessin abatut algun del soldats de reemplaçament. L'Anselm va ser requerit per calmar un altre gos, Linx, el ca que vigilava la zona de l'entrada[38].

Més tard, el capità de guàrdia dels radars, va requerir la presència de Jofre per tal que li donés detalls dels fets, després de tranquil·litzar-lo dient-li que «aquesta classe d'incidents eren més habituals del que es pugui pensar»[39].

Amb l'arribada del dia, els autors dels trets i Lluís Solà van haver de posar per escrit la seva experiència i passar pel despatx del tinent coronel d'inicials A. A.

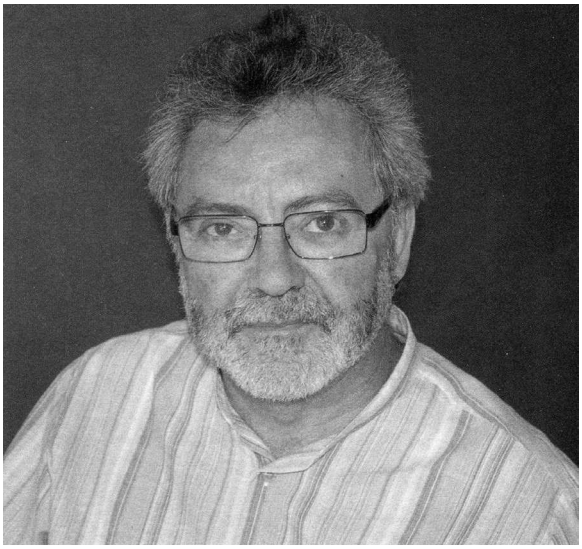
L'article de Miguel Pedrero continua recollint els casos ovni dels dies següents. Segons Jofre, en un ambient de tensió, la nit següent van poder veure un no identifica: «el va poder contemplar tot l'aquarterament. Era un objecte molt similar al de la nit anterior, però era més alt i a uns dos quilòmetres ma endins. Va estar aturat un munt de temps fins que va desaparèixer. Fins i tot, segons em van dir alguns comandaments de la base, diversos veïns de Roses també ho van veure i van trucar a l'EVA per preguntar si sabien res del tema»[40].

Al dia següent tots els soldats estaven pendents també del cel. Per tant tampoc pot estranyar massa que diversos soldats de guàrdia, entre ells Lluís Solà, van contemplar un altre ovni, descrit amb característiques diferents als anteriors. Es tracta d'un objecte situat a certa altitud i de color platejat o metàl·lic. Els militar van avisar al radaristes de l'EVA, que van confirmar que en aquest cas si tenien el no identificat a les pantalles. Segons Pedrero, poc

després van enlairar-se dos caces de la base militar de Saragossa em missió d'intercepció. Segons Lluís Solà «els caces van formar una creu imaginària, creuant-se just en el punt des del qual l'OVNI va donar una "accelerada"»[41]. Després d'això hi hauria hagut un altre interrogatori d'un comandament menys amable que els hauria advertit de silenciar la seva experiència.

Pedrero apunta que durant els dies següents es van rebre «nombroses trucades de pescadors, els quals afirmaven haver vist durant diverses nits objectes volants de gran lluminositat entrant i sortint del mar»[42].

Un mes i mig més tard aproximadament, es va requerir a Jofre, Solà i Pi que es presentessin a l'edifici d'oficials on van haver de respondre preguntes a tres militars de les Forces aèries americanes i finalment

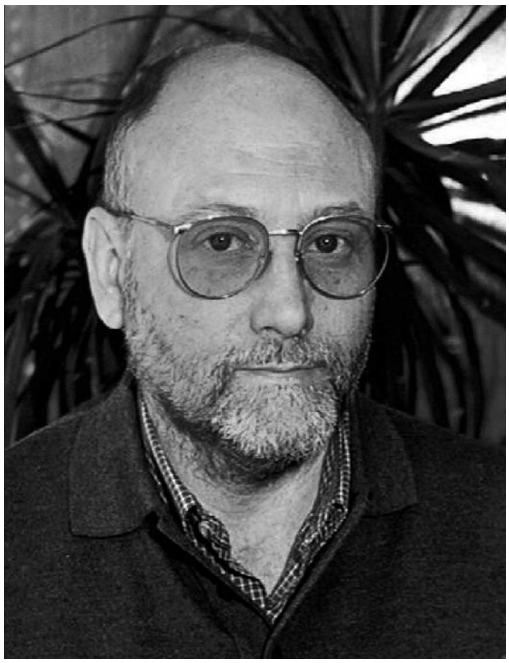

Lluís Solà, en una fotografia de Miguel Pedrero apareguda a l'article d'*Año Cero* de 2009.

deixar-se fer fotografies en les quals es va tenir bona cura que les fisonomies quedessin ben clares.

Conclusions

Sense humanoide pel mig, el cas o casos de Roses són relats ufològics d'interès relatiu. Algunes de les observacions probablement tenien un origen astronòmic, especialment pensant en la situació que es va crear. La primera observació i aparent desencadenat de la crisi podria haver estat un globus meteorològic francès. És un aspecte que queda per a un futur treball. Aparentment té molt més interès l'observació del 29 de març amb suposat contacte de radar i la persecució de caces, però sembla que

Jesús Jofre, en una fotografia del primers anys de la dècada actual.

no existeix cap expedient ovni del exercit de l'aire espanyol sobre els casos. Cal fer notar que els informes correspondrien a dates posteriors a la nit del 25 o 26, malgrat que poguessin incorporar notes sobre dies anteriors. Naturalment es podria haver perdut.

Ara bé, no és difícil adonar-se'n de la importància de la personalitat dels implicats en la gènesi dels fets, especialment en els casos d'Anselm Pi i Jesús Jofre en el quals la seva trajectòria vital els ha portat a interessar-se amb intensitat per qüestions místiques i esotèriques. Jofre sosté que la culminació del fets de l'humanoide van acabar amb un contacte amb una entitat superior el desembre de 1989 al Pirineu[43].

Notes

[1] La base de vigilància aèria del Puig Peni fou inaugurada operativament per personal de la 875th AC & WSQ (Alert and Control Warning Squadron) de les Forces aèries dels Estats Units a l'any 1959, com a unitat conjunta hispano-nord-americana. Aquell mateix any es destina a caps, oficials i suboficials a l'Esquadró d'Alerta i Control núm. 4 de nova creació, però, davant la falta d'instal·lacions que els albergués es constitueix a la Base Aèria de Reus, amb un Tinent de servei de terra, un Tinent metge i alguns suboficials així com 60 soldats. Poc després és destinat un tinent coronel, començant a funcionar en aquesta base aèria com unitat independent l'estiu d'aquest mateix any. El mes d'octubre del mateix any, es decideix el trasllat d'aquest esquadró des de la Base Aèria de Reus i, dins de les instal·lacions americanes, se'ls cedeix amb caràcter provisional la primera planta d'un ala dels edificis. Els primers controladors d'Intercepció aèria destinats van ser capitans, amb títols obtinguts a l'Escola de Transmissions de l'E.A., segons certificat de data 30 de maig de 1960, iniciant el seu entrenament i integració amb els equips americans i desenvolupant les activitats

conjuntament. L'1 de juliol de 1962, es va formar el primer equip de treball totalment Espanyol, que posteriorment s'ampliaria a tres, Alfa, Bravo i Charlie. L'any 1964 la unitat americana és desactivada, quedant les instal·lacions i equips a càrrec del personal de l'exercit espanyol. Actualment continua igual sense haver-se lliurat al govern legítim de Catalunya.

[2] Sense anar més lluny existeix un expedient desclassificat sobre una observació ovni el 13 de setembre de 1991 (Ref. 910913). Probablement es va tractar de reflexes als núvols d'algun projector de llums potents, com ara una font làser.

[3] Ficher. «Observaciones desde una base de radar». *Algo*, núm. 193, 1 gener 1972, p.30-31,

[4] Jesús Jofre Milá. *Contacto con Sharhim. Un ser de 5ª dimensión. Mi experiencia personal*. 2a edició. Edició d el'autor, 2014.

[5] En realitat Anselm Pi Rambla (Barcelona, 1950), un aventurer apassionat per la simbologia antiga que l'any 1982, després de les seves experiències a la recerca mística a L'Índia va adquirir un valer i va crear un equip per intentar «estudiar i investigar els enigmes més insondables del nostre passat». Un exemple d'aquest tipus de recerca seria l'intent de «resoldre quin misteri s'amaga dins de la serralada andina» i els anomenats «túnels dels Andes». «Misión y visión». A: *Anselm Pi Rambla*. 2019. Disponible a: <http://www.pirambla.com/es/quienes.html>.

[6] Lluís Solà.

[7] La nit del 25 no es va emetre cap pel·lícula en els dos canals de la televisió pública espanyola, l'única accessible en aquella època. però podria ser que sigui una confusió amb el capítol de la sèrie *The Name of the Game* emès L'episodi degué acabar entre un quart i un quart i mig de dotze. Jesús Jofre sosté que aquell dia van veure un episodi de la sèrie *Mannix*, però aquella setmana no es va emetre cap episodi d'aquesta producció. Potser es confon amb una episodi de Jeff Dillon que també era força popular i que es va poder veure la nit del 25. Jesús Jofre. «El contacto Ovni y la nueva Era» [en Línia]. A: *IX Congreso Ciencia y Espíritu. Terapias para el Cuerpo, terapias para el Alma. Barcelona 17 y 18 de diciembre de 1911*. Barcelona, 5 de juliol de 2012. Accessible a: <https://www.youtube.com/watch?v=nH6uEJ2LyQg>.

[8] Correspondència de Ramon Navia a Pere Redon, 15 de novembre de 1979.
[9] Antoni Ribera. *Los doce triangulos de la muerte*. Barcelona: ATE, 1976, p. 119-123.
[10] En cursiva a l'original.
[11] Antoni Ribera, opus citatum, p. 122-123.
[12] Ibídem, p. 123.
[13] Martí Flò. «Historia del C.E.I. (V)». Papers d'Ovnis, núm. 15-18, 2a època, desembre 1999. Raúl Núñez Gálvez. «Breve historia del IIEE en España». *IIEE* [en línia], 2003. Disponible a: <https://www.iiee.cl/historia_iiee.html>.
[14] Ramón Navia; Alberto Vallès. «Qué sucedió en Rosas...?». *Espacio Compartido*, núm. 9, febrer 1983, p. 18-23.
[15] Antonio Gudel; Diego Fuentes. *Ovni en la base Aérea de Mont Peni*. 13 març de 1979. Informe inèdit de l'Arxiu del CEI.
[16] Durant l'entrevista del CEI, Pere C. L. només recordava el cognom del protagonista i l'anomena Pi.
[17] Gudel; Fuentes, informe citat.
[18] Ibídem. Una afirmació realment curiosa, tot i l'època del fets.
[19] Ibídem.
[20] Navia; Vallès, opus citatum, p. 20.
[21] Ibídem.
[22] Ibídem, p. 21.
[23] Ibídem.
[24] Ibídem, p. 23.
[25] Ibídem.
[26] Javier García Blanco. «Soldados frente a humanoides». *Año Cero*, núm. 156, juliol 2003, p. 70-73.
[27] Javier García Blanco. Humanoides. Encuentros con entidades desconocidas. Madrid: EDAF, 2003. (El Archivo dels misterio de Iker Jiménez, 5), p. 103-105.
[28] Miguel Pedrero. «Soldados disparan contra un humanoide». *Año Cero*, núm. 229, agost 2009, p. 24-31.
[29] Ibídem, p.25.
[30] A l'article original d'*Algo* se l'anomena Adrià, un pseudònim. En l'enquesta del CEI se l'identifica només pel cognom Pi.

[31] Miguel Pedrero, opus citatum, p. 27.
[32] Ibídem.
[33] Per exemple: «Un humanoide en la base militar de Rosas». *Milenio3*, programa 4, 9a temporada, Emissió a la SER el 27 setembre 2009.
[34]Miguel Pedrero, opus citatum, p. 28.
[35] En versions posteriors s'explica que el filat estava torçat cap a fora. «Un humanoide en la base militar de Rosas», opus citatum.
[36] No estem autoritzats a donar absolutament cap indicació sobre aquest punt. He d'agrair al Dr. Ardanuy, tant la documentació facilitada, que m'hagi assenyalat alguns detalls del cas; i per proporcionar-me d'altres mitjans per aclarir el que va succeir.
[37] Miguel Pedrero, opus citatum, p. 28.
[38] Pedrero indica que un altre soldat de lleva que es trobava també a l'EVA en aquells moments –del qual no pot proporcionar el nom – el va informar que durant diverses nits els gossos no volien sortir. I que quan sortien a la força, semblava que perseguien coses invisibles i que alguns cops el filat començava a vibrar «mogut per una força desconeguda». Ibídem, p. 31.
[39] Ibídem, p. 29.Segon explica Jofre aquest oficial era un pilot al qual havien apartat del servei per haver informat sobre una observació ovni. El mateix oficials hauria realitzat alguns càlculs a partir de la informació facilitada pels testimonis segons la qual mesurava aparentment uns 20 o 30 cm, concloent que l'objecte es trobava a uns 300-500 metres per sobre de les antenes de microones. «Un humanoide en la base militar de Rosas», opus citatum.
[40] Ibídem, p. 30.
[41] Ibídem, p. 30.
[42] La font de Pedrero és l'apuntada a la nota 39.
[43] Hi ha diversos vídeos a la xarxa en el quals Jesús Jofre narra les seves vivències. També a: Jesús Jofre Milá, opus citatum.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Ovni sobre Perpinyà en una fotografia del 6 d'octubre del 2017?

UFO above Perpinyà in a photograph of October 6, 2017?

Segons informava el blog de Christian Macé dedicat al tema ovni, mirant les fotografies del cel que recollia *Meteociel* (http://www.meteociel.fr/) al Mapa del dia el 6 d'octubre va observar, en una instantània presa sobre Perpinyà, una forma fosca que li semblà sospitosa. És la imatge aquí reproduïda.

A l'entrada de la seva bitàcola també es pot veure una ampliació feta pel veterà ufòleg francès Guy Tarade que, atesa la nitidesa de la imatge original pel que fa al suposat ovni, no permet decidir res definitiu. Ara bé, és possible que es tracti d'alguna forma d'artefacte òptic.
Cal dir que en el moment de redactar laquesta entrada (16 de març de 2018) aquesta fotografia no es corresponia amb cap de les trenta-sis que es trobaven a *Meteociel* del dia indicat.

Referències:

Christian Macé. «Possible ovni à Perpignan dans les Pyrénées Orientales le 6 octobre 2017». *Ovniparanormal* [en línia]. 6 d'octubre de 2017. <http://ovniparanormal.over-blog.com/2017/10/possible-ovni-a-perpignan-dans-les-pyrenees-orientales-le-6-octobre-2017.html>

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/03/ovni-en-una-fotografia-sobre-perpinya.html>, 16 de març de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

L'ésser d'Atacama era una nena amb greus mutacions genètiques

The Atacama being was a girl with serious genetic mutations

Imatge d'Emery Smith.

La seqüenciació del genoma de la forma humanoide d'uns 15 centímetres d'alt i cap allargat coneguda com l'ésser d'Atacama revela que va ser una nena mestissa, barreja europea i nadiua.
La genètica explica la seva forma. L'ADN de la petita contenia diverses mutacions, algunes desconegudes

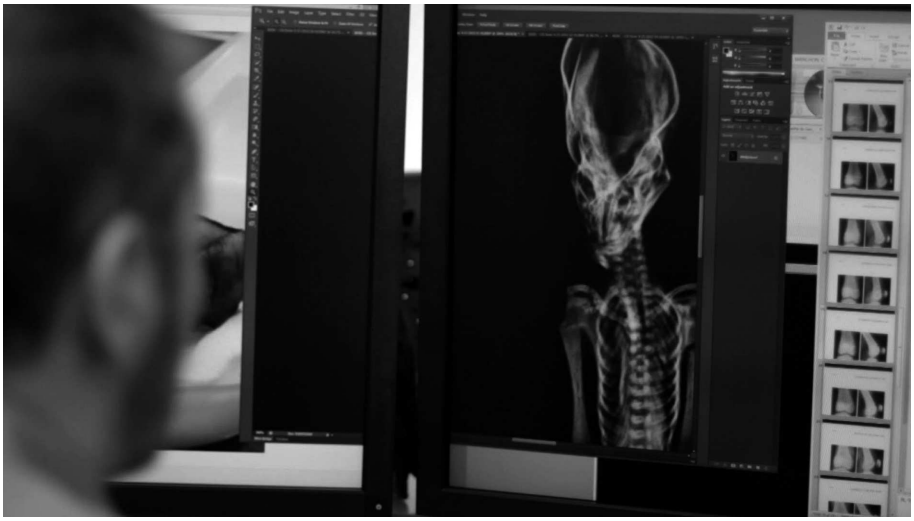
fins ara, en gens relacionats amb el desenvolupament d'ossos i cartílags per la qual cosa presentava un desenvolupament ossi equivalent al d'un nen de sis a vuit anys, però amb longitud molt inferior a la normal. Probablement no va néixer viva i se sap que va ser abandonada després a la part de darrera d'una església. Aquesta edat òssia anormal, determinada per les característiques de l'esquelet i no per la seva grandària, la van produir les mutacions genètiques.

El 2003, Oscar Muñoz, aficionat a buscar objectes antics als pobles de l'interior del desert d'Atacama (Xile), va trobar en les rodalies de l'església de La Nòria -un poble abandonat feia temps- una tela blanca enrotllada i lligada amb una cinta violeta. En obrir el paquet descobrí un petit ésser amb el cap ovalat i una protuberància al crani. Semblava completament format i parcialment momificat. Els primers que van veure la criatura van pensar que era un fetus o les restes d'un nen prematur. Altres van opinar que podia ser un primat no humà desconegut.

Muñoz va vendre l'humanoide a un empresari local, que cobrava per fotografiar-se amb Ata, com van començar a anomenar-lo. Al cap de poc, van aparèixer les primeres informacions de la troballa en mitjans nacionals i internacionals. La notícia va arribar a Ramón Navia-Osorio, antic soci del CEI i president de l'IIEE, que el va comprar i se'l va endur a Barcelona. Des de llavors ha intrigat als interessats en els enigmes.

Una anàlisi preliminar del seu ADN el 2013 ja va mostrar que Ata era humà, malgrat l'esperança d'alguns que realment fos una evidència extraterrestre. L'any passat, es va mostrar públicament a Catalunya a l'Ufology World Congress celebrat a Montserrat el 19, 20 i 21 de setembre de 2017.

Els resultats del definitiu estudi publicats ara a la revista científica *Genome Research*, mostren la potència que les dades de recerca estiguin disponibles de forma

Radiografies realitzades durant la producció del documental *Sirius* (2013) de l'ufòleg nord-americà Steven Greer.

---

oberta (*open data*). L'anàlisi bioinformàtica d'aquesta investigació, gràcies a que la informació genòmica sigui de domini públic, han conduit al descobriment de noves i rares variants mortíferes en els gens associats amb el fenotip d'Ata.

Referències:

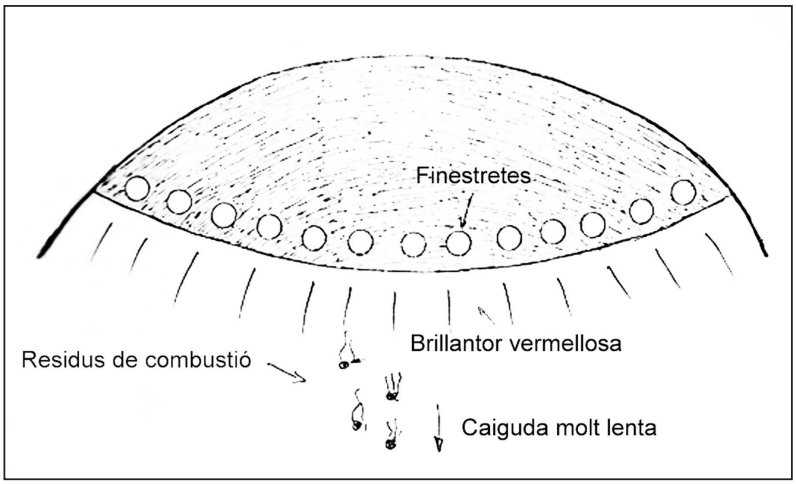
Sanchita Bhattacharya; Jian Li; Alexandra Sockell; Matthew J. Kan; Felice A. Bava; Shann-Ching Chen; María C. Ávila-Arcos; Xuhuai Ji; Emery Smith; Narges B. Asadi; Ralph S. Lachman; Hugo Y.K. Lam; Carlos D. Bustamante; Atul J. Butte; Garry P. Nolan. «Whole-genome sequencing of Atacama skeleton shows novel mutations linked with dysplasia». *Genome Research*, 2018. 28: 423-431.

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/03/lesser-datacama-era-una-nena-amb-greus.html>, 22 de març de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Una observació des de la Guingueta d'Ix l'any 1973

An observation from Guingueta d'Ix in 1973

Llegim a la pàgina web d'*OVNI 66* sobre un cas d'observació OVNI el 6 d'octubre de 1973 sobre el Pic dels Moros, a prop de Font Romeu, a l'Alta Cerdanya. El cas procedeix del catàleg VERONICA.
El testimoni fou el senyor Georges L, llavors un jubilat de 66 anys que vivia a la Guingueta d'Ix.
La matinada del 6 d'octubre de 1973 es preparava per a anar a caçar ànecs. Encara era fosc. La temperatura força baixa, entre 5 i 8 sota zero. El cel clar, sense núvols.

Com moltes altre vegades, es va apropar a l'exterior per tal de veure quina roba d'abric havia de vestir-se. Llavors va veure un resplendor molt brillant en direcció Nord-est, vers Font Romeu, per sobre del Pic dels Moros.
D'entrada va creure que era Venus, però va descartar la idea perquè segons la seva opinió aquella no era la posició habitual del planeta. Llavors, fent alguns càlculs i calcula un angle d'observació de 18 a 20° des de la base del pic i a una distància d'uns 80 a 100 km per sobre de l'àrea de Carcassona, ja a Occitània.
A les 6.40 la llum no s'havia mogut i començava a clarejar. El testimoni, proveït de binoculars se'n va anar a un estany que tenia, situat a un quilòmetre i mig de les Guinguetes. Arribat al lloc va mirar de nou en la direcció de l'objecte, considerant que no s'havia mogut. I, malgrat la lluminositat ja existent, la lluentor aparent de l'objecte no havia disminuït. Llavors mirà amb els binoculars d'augment i va veure com dos fars grans, l'un al costat de l'altre.
El sol començà a eixir per Angostrina. A l'instant els focus desaparegueren i el testimoni distingí la cabina d'un aparell grisenc de la grandària de la "lluna vella", amb finestretes a la base, com un tren nocturn. L'extrem del dispositiu era il·luminada amb colors diversos, una mica com l'arc de Sant Martí, amb color violeta dominant i taronja. A continuació, semblà com si una mena de residus de combustió caiguessin lentament des de l'OVNI cap a baix verticalment.

Referències:

Pascal Guillaumes. «06/10/1973 : des résidus enflammés tombent d'un OVNI entre Font-Romeu et Carcassonne» *Ovni 66* [en línia]. 4 febrer 2018. <http://ovni66.canalblog.com/archives/2018/02/04/3611290.html>.

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/03/una-observacio-des-de-la-guingueta-dix.html>, 29 de març de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Dos pilots informen d'objecte desconegut mentre volaven sobre Arizona

Two pilots report on an unknown object while flying over Arizona

Dos pilots de línies aèries que volaven sobre Arizona a més de 30.000 peus, van informar que un objecte volador no identificat solcava els cels per damunt dels seus avions. L'Administració Federal d'Aviació (FAA) també ha fet pública una gravació de les comunicacions de ràdio dels pilots.

Segons els registres de ràdio, dos pilots diferents de Phoenix Air i d'American Airlines van veure l'objecte volant en direcció oposada dels seus avions el passat 24 de febrer. A la conversa amb el control del trànsit aeri de l'Albuquerque, el pilot de Phoenix Air fa la primera menció de l'objecte estrany al voltant de les 15.30. hora local. «Hi ha algú per sobre de nosaltres que ens ha passat fa uns 30 segons?» pregunta el pilot d'una cinta feta pública pel *Phoenix New Times*. La resposta del Centre de control és negativa.

Amb l'encontre amb l'avió de Phoenix Air encara al cap, el Centre de control d'Albuquerque alerta el vol 1095 de American Airlines que estigui pendent d'un possible objecte al cel, atès que volen cap a San Diego.

Menys d'un minut després de l'advertència comunicaven per ràdio el contacte visual. «Sí, alguna cosa ha passat per sobre de nosaltres», informà el pilot. «No sé què era, però era almenys a dos o tres mil peus per sobre de nosaltres. Sí, ha passat per damunt de nosaltres».

Els pilots no van poder determinar si l'objecte no identificat estava flotant o volava realment, però a la gravació es pot escoltar el pilot d'American Airlines dient que el OVNI produïa un «gran reflex», per la qual cosa van dubtar que no fos un globus de Google.

«A part de la breu conversa entre dos avions, el controlador no va poder verificar que hi hagués cap altre avió a la zona», va declarar Lynn Lunsford de la FAA al *Phoenix New Times*.

En una declaració a la cadena KOB-TV a Albuquerque, el portaveu de l'agència va declarar no saber què és l'objecte. «No tenim cap comentari a afegir a allò del que podeu escoltar», informava el comunicat. «Tenim una estreta relació de treball amb una sèrie agències i gestionem amb seguretat el trànsit d'avions militars i civils de tots els tipus a la zona cada dia, inclosos els globus meteorològics de gran altitud».

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/03/dos-pilots-informen-dobjecte-desconegut.html>, 29 de març de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

«Avió fantasma» a Derbyshire

«Ghost plane» over Derbyshire

El diari *Derby Telegraph* va informar fa uns dies que gent de diferents parts del comptat de Derbyshire, al nord d'Anglaterra van veure el que s'ha qualificat d'un «avió fantasma» volant pels cels.

Diversos testimonis descrigueren l'avió de color verdós com un bombarder de la Segona Guerra Mundial. Algunes dels informes parlaven que la nau no feia cap soroll, mentre que altres van dir que volava molt baix i que va desaparèixer precipitant-se cap al terra, però sense que sembles xocar en cap moment. L'estranya observació es produí al voltant de tres quarts de set del vespre del dilluns 26 de març.

Durant tot el dia 27 i el 28 aquest rotatiu es va veure inundat per trucades de gent que declarava haver vist l'aeronau. Alguns creien que era el fantasma d'un Douglas Dakota de la que Segona Guerra Mundial que es va estavellar al comtat de fa més de 70 anys, però d'altres afirmaven que segur que hi havia una explicació racional per als albiraments.

El mateix dia 28 la RAF, les Forces aèries britàniques, veient la magnitud que prenia la història van comunicar oficialment que 3 naus militars eren a l'àrea en el moment de l'observació. Un portaveu va declarar que

Situació de Derbyshire al mapa de l'illa de Gran Bretanya.

«la RAF podia confirmar que tres avions Hercules C-130 de la base aèria de Brize Norton volaven en una sortida rutinària dilluns al vespre. Estem volant rutinàriament sobre Peak District i augmentem la nostra flota d'A400M Atles de vuit a vint-i-dos l'any passat, de manera que en els pròxims dos anys farem més vols de prova sobre l'àrea. Tendim a volar sobre Peak District i Lake District perquè aquestes àrees estan menys poblades, el que

el ho fa més segur per a tots els involucrats. A més, els terrenys abruptes proporcionen bones condicions d'entrenament per als nostres pilots que necessiten practicar volant en condicions extremes».

Malgrat les explicacions oficials diverses fonts de caire paracientífic recorden que la zona se la coneix com el Triangle de les Bermudes de Derbyshire perquè més de 50 avions s'han estavellat allà, havent mort un centenar de persones. Dark Peak rep el seu nom pel seu color i la seva reputació com a llar de fantasmes i aparicions d'avions, especialment des de la Segona Guerra Mundial. Aquesta tradició continua fins al dia d'avui. L'any 2015 diversos testimonis van explicar que havien vist un bombarder de la Segona Guerra Mundial volant baix i silenciosament sobre la zona, segons va recollir *Misterious Universe*.

Un cas notori fou el del 24 de març de 1997 en el qual es veié d'un avió propulsat per hèlix volant baix sobre els erms. Aparentment l'avió tenia dificultats per volar i de sobte va desaparèixer, estavellant-se aparentment sobre la zona de Midhope Moors, malgrat que la cerca de la suposada nau accidentada va ser del tot estèril com *Papers d'Ovnis* ja va informar el seu dia en un article de Jordi Ardanuy.

Referències:

Jordi Ardanuy. «L'avió inexistent de South Yorkshire». *Papers d'Ovnis*, núm. 4, 2a època (juliol-agost 1997), p. 14-15. Accessible a: <http://www.documentant.net/aviofan.htm>.

Sequoyah Kennedy. «Dozens of Witnesses Report Silent, Sky Darkening Ghost Planes in England—Again». A: *Mysterious Universe* [en línia]. 29 de març de 2018. Accessible a: <http://mysteriousuniverse.org/2018/03/ghost-plane-sighting-england-derbyshire-dark-peak>.

Nick Reid. «Dozens more sightings of silent ghost plane over Derbyshire». *Derby Telegraph* [en línia]. 28 de març de 2018. Accessible a: <https://www.derbytelegraph.co.uk/news/derby-news/hercules-ghost-plane-derbyshire-1392551>.

Nick Reid. «RAF steps in to reveal the truth behind the ghost plane sightings». *Derby Telegraph*[en línia]. 28 de març de 2018. Accessible a: <https://www.derbytelegraph.co.uk/news/derby-news/hercules-raf-planes-derbyshire-ghost-1392402>.

Rob Schwarz. «"Ghost Plane" Over Derbyshire Returns, RAF Says Not To Worry». A: *Stranger Dimensions* [en línia]. 2 d'abril de 2018. Accessible a: <https://www.strangerdimensions.com/2018/04/02/ghost-plane-over-derbyshire-returns-raf-says-not-to-worry>.

Paul Seaburn. «Ghost Plane Seen by Multiple Witnesses in England». A: *Mysterious Universe* [en línia]. 14 d'agost de 2015. Accessible a: <http://mysteriousuniverse.org/2015/08/ghost-plane-seen-by-multiple-witnesses-in-england>.

A. Sutherkand. «Dark Peak – UK's Bermuda Triangle and the Mystery of Ghost Airplanes». A: *Message to eagle* [en línia]. 10 d'abril de 2017. Accessible a: <http://www.messagetoeagle.com/uks-bermuda-triangle-mystery-of-ghost-airplanes-over-peak-district>.

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/04/avio-fantasma-derbyshire.html», 7 d'abril de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Observen caure un objecte lluminós a Calafell

Luminous object seen from Calafell

Dimarts 27 de març, al voltant d'un quart i mig d'onze del vespre, un veí de Calafell va trucar al servei d'emergències per informar que havia vist un objecte lluminós que es dirigia cap al sud caient al mar. La informació posteriorment va ser ratificada per un pilot d'avió que era en ruta. Les fonts consultades per l'ACN asseguraven que el Centre de Control Aeri tenia constància de la desaparició d'un objecte al radar. Al mateix temps, Salvament Marítim assegurava que no constava la desaparició de cap avioneta.

Durant la nit, el dispositiu de recerca va treballar a la zona amb dues embarcacions i un helicòpter, amb la col·laboració també del cos dels Mossos d'Esquadra. La recerca comptà també amb la participació de l'exèrcit de l'aire espanyol, que analitzà i descartà que l'aparell caigut fos un dron. Al dia següent les operacions de salvament es van suspendre. Segons informà el *Diari de Tarragona*, diversos veïns també havien estat testimonis del fet, segons s'esmentava a les xarxes socials.

Sebastià D'Arbó, en la seva intervenció del 24 d'abril a "Ben trobats", el Magazine matinal d'*El Punt Avui TV,* dirigit i presentat per Clara Tena, apuntava que el fenomen fou visible aproximadament des de Cubelles

fins a Calafell i aportà una suposada foto que difícilment pot ser de l'esdeveniment. Per a ell és un dels misteris més de la Mediterrània.
Entre les diverses especulacions, s'ha mencionat una possible reentrada, potser d'un fragment de la Tiangong 1.També podria tractar-se d'un espectacular meteorolit.

Referències:

ACN. «Salvament Marítim rastreja la costa de Calafell per investigar la presumpta caiguda d'un aparell al mar». *Vilaweb.cat* [en línia]. https://www.vilaweb.cat/noticies/salvament-maritim-rastreja-la-costa-de-calafell-per-investigar-la-presumpta-caiguda-dun-aparell-al-mar.

«Ben trobats». *El Punt Avui TV*, 24 d'abril de 2018. Disponible a: <http://www.etv.cat/ben-trobat/24398-ovni-a-calafell>.

«Investigan si una bolsa con ropa y un teléfono aporta pistas del 'objeto luminoso caído al mar' en Calafell".*Diari de Tarragona* [en línia], 28 de març de 2018. https://www.diaridetarragona.com/costa/Investigan-si-una-bolsa-con-ropa-y-un-telefono-aporta-pistas-del-objeto-luminoso-caido-al-mar-en-Calafell-20180328-0036.html.

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/04/el-dimarts-27-de-marc-al-voltant-de-les.html», 30 d'abril de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Una fotografia d'un OVNI sobre el Canigó resulta ser un reflex de la càmera

A photo of a UFO over the Canigó is finally a simple lens flare

El portal de notícies ovni de la Catalunya del Nord *OVNI66* ha publicat recentment un breu informe en francès sobre unes imatges capturades amb un Iphone que van rebre d'una persona identificada com A. D.
Segons la declaració del testimoni, el passat 24 de desembre va observar alguna cosa des del balcó de casa

seva que es movia molt ràpid al cel, sobre el Canigó, pocs minuts abans de les 17.00, quan el sol s'estava ponent.
Llavors va a agafar el telèfon que duia amb ell per intentar fer una foto i va veure a través del visor l'objecte de la fotografia en forma de mitja lluna. En total va capturar 13 imatges. En cap moment va veure aquesta forma lluminosa amb l'ull nu.
En la breu anàlisi que realitza OVNI66 es conclou de forma rotunda que es tracta simplement d'un reflex intern (*lens flare*), un artefacte òptic. Malgrat això es lamenta de no saber sobre l'estímul original que va portar al testimoni a agafar el mòbil.

Referències:

Pascal Guillaumes. «Le soleil, le Canigou et l'OVNI dans les photos...» *Ovni 66* [en línia]. 16 de juny 2018. <https://www.el-cei.org/2018/06/una-fotografia-dun-ovni-sobre-el-canigo.html».

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/06/una-fotografia-dun-ovni-sobre-el-canigo.html», 17 de juny de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

L'observació d'un ovni al Vallespir va ser un flaix d'un satèl·lit Iridium

The observation of a UFO in the Vallespir was a an Iridium satellite flash

El 27 de juny va arribar a OVNI66 el testimoni de l'observació d'un ovni a Ceret, la capital del Vallespir. Després d'algunes consultes addicionals, el cas s'ha donat per solucionat i la informació s'ha penjat al seu web el dia 30.
El missatge deia el següent:

"Visc a [...] 66400 CERET. Tinc dos gossos que van començar a bordar amb massa insistència al voltant de la mitjanit (no vaig mirar l'hora). Així que vaig sortir a veure què estava passant. En passar el llindar del finestral envidriat, els gossos van deixar de bordar i van tornar a dormir a les seves casetes. Fou llavors quan vaig mirar al costat del carrer que mira cap al fons del meu terreny, només vaig haver de inclinar cap endavant per tenir-lo al meu camp de visió, vaig pensar que potser era un intrús, però una persona. I després just després, vaig mirar cap al cel. Immediatament vaig veure una espècie de disc de llum blanca que viatjava pel cel d'oest a est, amb una acceleració fulgurant per a desaparèixer en una fracció de segon. L'Altitud era mitjana, però difícil d'estimar a la

meitat de la nit, així com la grandària de l'objecte. El que és segur: no era un estel fugaç ni un avió. Ultra ràpid va creuar el cel en un llampec i accelerant. Sense soroll. Em vaig quedar uns quants minuts a l'exterior i em vaig preguntar què era".

Un correu electrònic posterior va proporcionar més detalls que faltaven a l'informe:

"Crec que va ser entre les 23:30 i 00:00.
- Molt més gran que un estel.
- Sense rastre.
- Durada total: 1 segon, va ser molt ràpid.
- Així que vaig veure el final del fenomen, un enlluernador canvi en un quart del cel d'oest a est, seguint una línia de Ceret, cap a el Voló cap al mar. Després va desaparèixer, em va semblar abans d'arribar a les platges...
- Lluminositat blanca constant.
- Disc / ovalat més brillant que la lluna sense aconseguir la seva grandària. Curs horitzontal abans de la desaparició.
- no semblava ser a gran altura (al mateix temps podia veure les llums intermitents d'un avió molt més alt)".

L'explicació

Exactament a les 23.38 es va produir un flaix de satèl·lit Iridium número 80 visible només a Ceret i rodalies. Es tractà de la sobtada il·luminació dels seus panels solars o l'antena que poden provocar una brillantor de magnitud -6,4. Cal pensar que la Lluna plena pot arribar a tenir una magnitud de -12.6 i Venus -4,4. Per tant el flaix de l'Iridium és força espectacular. Pascal Guillaumes completa la seva satisfactòria explicació identificant l'avió com un Airbus A320 de Vueling en ruta de Brussel·les a Barcelona i anotant la impossibilitat d'estimar alçades i mides sense referències conegudes.

Un aspecte interessant del cas és que un cop explicat es

veu trivialment que no hi ha cap relació entre els lladrucs dels gossos i l'observació, tret que van portar al testimoni a estar en disposició de mirar al cel. Això és significatiu perquè no cal oblidar que quan hom estudia un cas ufològic cal demostrar que existeix alguna relació entre els diferents esdeveniments successius o coincidents en el temps i no assumir de cap manera que estan relacionats. En aquest cas seria impossible trobar una explicació causal satisfactòria que expliques l'observació al cel i els gossos bordant...

Referències:

Pascal Guillaumes. «26/06/2018 - Céret : un témoin observe un PAN qui disparaît à vitesse fulgurante» *Ovni 66* [en línia]. 30 de juny 2018. <http://ovni66.canalblog.com/archives/2018/06/30/36523268.html».

Entrada publicada a: <https://www.el-cei.org/2018/07/observacio-ovni-al-vallespir-resulta.html», 1 1 de juliol de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

El Soler: confonen un avió de Finnair amb un enginy secret

El Soler: A plane from Finnair was confused by a secret aircraft

El dissabte 22 de setembre de 2018, a les 19:55, una dona d'El Soler, a la Ribera del Tet (Rosselló), va observar durant 7 o 8 segons un objecte allargat de color blanc mat, com «una espècie de míssil». L'objecte volava a l'est de la seva posició, en un eix nord a sud, com si fos un avió sense ales. El no identificat seguia una trajectòria horitzontal recta en una part del cel, a menys de 20° d'altitud sobre la ciutat.

La testimoni el va veure entrar en un núvol i, segons la seva percepció, ja no l'abandonaria, cosa que li va provocar gran estranyesa. Va ser el fill petit de la testimoni qui va assenyalar l'objecte a la seva mare tot cridant «avió!».

L'altitud absoluta al cel s'estima en uns 45° i la longitud aparent d'uns 8 cm, comparant-lo amb el braç estès, segons la reconstitució realitzada per OVNI66.

Pel que sembla, el que va intrigar a la testimoni fou l'aparent proximitat de l'objecte, l'absència d'ales i de soroll i la desaparició final dins d'un núvol del qual ja no va sortir mai.

L'observació va tenir lloc al cor de la ciutat, des d'una vorera en una avinguda sorollosa, amb força trànsit. La

nit començava a caure i el cel estava esquitxat de núvols lenticulars.
Durant la reconstitució dels fets al lloc d'observació, segons relata Pascal Guillaumes, es va discutir extensament amb la testimoni que semblava impressionada per l'esdeveniment:
«Abans de la nostra reunió, la testimoni estava ansiosa per buscar a YouTube imatges que poguessin il·lustrar la aparença de l'OVNI i fer una comparació amb quelcom com el que havia descrit. La testimoni es va trobar amb les teories de conspiració. De fet, es localitzen a Internet alguns vídeos que mostren un "tub" volant sobre ciutats (tots els vídeos són "falsos", efectes especials generats per ordinador amb comentaris angoixants). Això va impressionar a la testimoni fins al punt de creure que ella no era l'única que havia observat una nau que desafiava la gravetat, fabricada en secret per diversos governs. La càrrega emocional era gran: la testimoni pensava en un enginy militar».
Després de revisar el trànsit aeri a les 19:55 del 22 de setembre, Guillaumes va localitzar un avió finlandès totalment blanc que passava en el moment precís a l'est d' El Soler en direcció nord-sud. Era un Airbus A321 de la companyia Finnair, que viatjava de Hèlsinki a Barcelona (vol AY1653/FIN165). Estava volant a una altitud de 8.000 metres. La coincidència del pas i el sigil de l'observació fan pensar a l'investigador de Perpinyà que es tracta d'una confusió amb aquest avió.
L'avaluació de distàncies i dimensions es podria haver vist exagerada per l'efecte crepuscle i la presència dels núvols lenticulars. A les postes de sol i albes, els objectes es perceben amb més intensitat a causa del fort contrast amb l'ambient fosc a terra i el fet que siguin il·luminats per trobar-se a més altitud.
L'avió volava sobre núvols dispersos, però això no explica que no el veiés eixint del núvol i continuar el

seu camí. Probablement un error de percepció, conclou Guillaumes.

Trajectòria aproximada de l'objecte descrit i del vol AY1653/FIN165.

Referències:

Pascal Guillaumes. «22/09/2018 - un OVNI intrigue fortement une habitante du Soler» *Ovni 66* [en línia]. 29 de setembre 2018. < http://ovni66.canalblog.com/archives/2018/09/29/36744193.html».

Entrada publicada a: «https://www.el-cei.org/2018/10/el-soler-prenen-un-avio-de-finnair-per.html», 2 d'octubre de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Ovnis sobre Arenys de Mar

Ufos over Arenys de Mar

El canal de Youtube d'Informe Enigma ha publicat un vídeo d'escassos segons sobre una observació OVNI a Arenys de Munt el passat 16 d'octubre capturat amb un telèfon mòbil per un tal Jairo, un veí de la població.
En la descripció se'ns diu que es poden apreciar diferents llums al cel que realitzen un vol aparentment sincronitzat sobre el mar.
El cert és que les imatges, de les quals mostrem una imatge fixa al bloc són tan imprecises que no permeten concloure absolutament res.

Referències:

Jorge Ríos. «Avistamiento OVNI Octubre 2018 Arenys de Mar». *Informe Enigma TV* [en línia]. 20 d'octubre de 2018. Accesible a: <https://youtu.be/ea62Mf7gQx4>.

Jorge Ríos. *Facebook* [en línia]. 20 d'octubre de 2018. Accessible a: <https://www.facebook.com/jorge.rioscorral.7/posts/1860419847413571».

Entrada publicada a: «https://www.el-cei.org/2018/10/ovnis-sobre-arenys-de-mar.html», 28 d'octubre de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

Objectes volants a alta mar

Flying objects on the high seas

Segons publicà la revista espanyola *Año Cero* en el número 340, el passat 11 d'agost, 5 testimonis van poder veure el que es consideraren unes llums estranyes durant una travessa a Mallorca en un veler.

La narració ens situa a la 1 de la matinada, quan romanien desperts només 5 dels ocupats del vaixell. Situats a unes 56 milles de la costa de Barcelona, van veure a proa, «a unes 4 o 5 milles de distància del nostre vaixell i cap a al sud, una llum verda aturada aproximadament a 50 metres sobre el mar». Segons el testimoni era a massa altitud per a ser un nau marítima i massa baixa per a un avió. Llavors la llum va canviar de direcció «cap a la nostra esquerra. A popa, a menys d'una milla de distància. Llavors vam veure que la llum que ara era sobre la vertical d'un altre valer amb un arbre de 20 metres, però més o menys a la mateixa altitud de 50 metres, va canviar de color de verd a un vermell intens il·luminant el vaixell com h faria un fanal de llum intensa».

Segons els detalls publicats, dins de la llum no s'apreciava cap estructura sòlida i es va quedar aturada uns minuts i quan es movia per babord va canviar de nou a un to blanc.

El moviment es descriu com aparentment més ràpid que el d'un vaixell o una avioneta. El testimoni insisteix en el fet que s'aturava, el que considera incompatible amb un aeroplà, malgrat que es

ben conegut que de vegades només és una situació aparent, per la direcció d'observació.
L'informant va realitzar algunes fotografies i una gravació en vídeo amb el mòbil. L'article presenta una d'aquestes imatges en les qual no s'aprecia absolutament res d'útil.
Poca estona després de la primera observació, cap a dos quarts de dues, van albirar una «estranya esfera que passa de verd a vermell i de vermell a blanc».
Per a donar pes a la narració l'informant afegeix que un dels testimonis és pilot d'avions i patró de vaixell amb llarga experiència en singladures i que no fou capaç d'identificar de què es tractava en cap dels dos casos.
Segons el relat que recull el periodista David Cuevas, el temps típic de viatge que separa Barcelona de l'Illa de Mallorca (111 milles) és d'unes 22 hores. Però que aquest cop, malgrat a no haver-hi gens de vent i dur una velocitat a motor de sis nusos, van arribar cinc o sis hores abans. "Tal vegada ens van ajudar les corrents marítimes?" –es pregunta el testimoni–, per sentenciar immediatament que "potser en algun moment, però per descomptat no durant tota la travessa", afirmació que rubrica el periodista preguntant-se si el testimoni i els seus amics van viure «l'estranya experiència coneguda com a 'temps perdut'?».

Referències:

David Cuevas. "OVNIs y humanoides: Nuevos casos. *Año Cero*, núm. 340 (2018), p. 31-32.

Entrada publicada a: «https://www.el-cei.org/2018/11/objectes-volants-alta-mar.html», 11 de novembre de 2018.

Seleccions del Bloc del CEI (2018)

L'autoritat irlandesa d'aviació estudia una observació ovni

The Irish aviation authority studies a UFO observation

Segons ha publicat el diari *The Irish Times,* les autoritats irlandeses estan estudiant la informació facilitada per diversos pilots que van alertar de la presència d'un objecte no identificat al sud-oest del país.

Al matí del proppassat divendres 9, la pilot del vol BA94 de British Airways procedent de Mont-real va trucar al control de trànsit aeri de Shannon per informar que havia vist un objecte que sobrepassava el seu avió i va preguntar si hi havia algun exercici militar a la costa oest d'Irlanda.

«S'estava movent molt ràpid», va dir la pilot. «Ha aparegut pel nostre costat esquerre i després ha virat ràpidament cap al nord. Era una llum molt brillant que ha desaparegut a gran velocitat».

Segons la gravació publicada a Airlive, el controlador hauria confirmat que no s'estaven realitzant exercicis i que no es captava res als radars.

Un altre pilot d'un avió de Virgin airlines en vol des d'Ontàrio a Manchester, va descriure l'observació com un «Meteorit o un altre objecte fent algun tipus de reentrada», afegint que semblaven com «múltiples objectes seguint el mateix tipus de trajectòria, molt brillants des d'on érem». Aquest pilot també va confirmar que havia vist

«dues llums brillants que semblaven inclinar-se cap a la dreta i allunyar-se ràpidament, almenys des de la nostra perspectiva». Un tercer pilot va indicar que s'alegrava de no ser l'únic testimoni.
Un portaveu de la Irish Aviation Authority ha declarat que s'estava investigant l'incident, que es presentaria un informe i que les recerques seguirien els protocols convencionals de confidencialitat. El portaveu ha afegit davant les preguntes de la premsa que era poc probable que fossin extraterrestres d'un altre planeta.
A manca de més dades la hipòtesis de meteoròlits sembla versemblant.

Referències:

Melanie Kraft; AIRLIVE. «The Irish Aviation Authority is investigating UFO sightings reported by a number of planes over Ireland». Airlive [en línia], 12 novembre 2018. <https://www.airlive.net/alert-irish-aviation-authority-is-investigating-after-ba94-and-vs76-pilots-reported-ufo-off-irish-coast-video-with-atc>.

Ronan McGreevy. «UFO reported streaking across Irish skies on Friday morning». The Irish Time [en línia], 12 novembre 2018. «https://www.irishtimes.com/news/offbeat/ufo-reported-streaking-across-irish-skies-on-friday-morning-1.3694961>.

Entrada publicada a: «https://www.el-cei.org/2018/11/objectes-volants-alta-mar.html», 11 de novembre de 2018.

Fa 120 anys

Història de l'aeronau

Ara apareix sobre una població d'Indiana

Washington, Indiana, 1 d'agost. La nau de la qual tant s'ha parlat a través del vall del Mississipí durant un any ha aparegut sobre aquesta ciutat un altre cop la nit del diumenge. L'estranya embarcació aèria fou vista per Ross Wilson, James Ramsey, jr, Will Ferris, Ed. Mc.Ginn, Mike Maher, John Grantham i molts d'altres. L'aeronau va arribar del sud passant directament per sobre de les botigues de maquinaria B i O.S.W i va prendre direcció oest i va sortir ràpidament del camp de visió. Una llum brillant com un far de locomotora estava subjecte a cada extrem de l'embarcació, i el vagó tenia l'aparença d'un tramvia amb dues finestres a cada costat. Aquells que la veieren van poder contemplar bé l'objecte i el van veure desaparèixer per l'oest. A mesura que la nau avançava, obstruiria momentàniament les vistes de les estrelles i el cotxe fosc es veia clarament.

«Airhsip history». *The Wichita Beacon,* 1 agost 1898, p.4.

Fa 110 anys

Parlen d'aus o aeronaus sobre Prospect Park (Brooklyn)

Els rumors al barri es refereixen a una «criatura» vista d'hora al matí

Pot ser el dispositiu d'un inventor
Les descripcions diuen que tenia la forma d'un falcó
Un home pensa que va veure el seu naufragi

Les persones de Flatbussh que resideixen prop dels de la plaça d'armes del Parc Prospect es pregunten si han vist el producte d'un geni, una au sobrenatural o alguna criatura misteriosa de les regions baixes, volant sobre el parc durant les primeres hores del matí. L'observació va ser el dimarts al matí. Aparentment es va mantenir en l'aire fins a les 4 en punt, hora aproximada en la qual el van veure tres habitants de Flatbush, que estaven fora de casa, fet desconegut per les seves esposes que creien que estaven al llit. Un o dos residents diuen que l'han vist des de les seves finestres, però no hi ha proves. Tampoc hi ha ningú que la policia del Parc ho hagi vist. Tampoc ningú de la policia del Parc ho va veure.
No obstant això, és cert que alguna cosa «amb les ales d'un falcó, però moltes vegades més

gran que un falcó» ha volat cap al Parc Prospect i les seves anades i vingudes aèries han provocat rumors considerables. L'opinió majoritària és que algú ben humà a estat experimentant amb el producte del seu enginy i ara està a punt de mostrar les meravelles d'una exitosa màquina voladora. La gent de Flatbussh està esperant un anunci d'aquest tipus. Una persona la veracitat de la qual mai ha estat qüestionada diu que va veure la cosa per la nit i una altra més atrevida que la primera, declara que la va veure durant el dia.

Peter Haining, qui treballa com a gerent en les rodalies de la Cinquena Avinguda i el Carrer Novè, i que té l'estima dels seus amics com un home d'estricta sobrietat, ha declarat que va veure el «ocell» al terra, no lluny d'on les actuacions de l'avinguda Franklin passen pel Parc Prospect. «És una cosa del bé o del mal«, va dir el Sr Haining, «estava tan mort com un clau de la porta quan el vaig veure, però no sé si va ser portat a la terra per la mà humana o per la ira de Júpiter. No obstant això, no sent d'una ment estranya, crec que la cosa era una forma de màquina voladora o avió, caigut a la terra pel fort vent que bufava».

En un esforç per tractar de conèixer els fets de l'assumpte, un reporter de l'Eagle ha preguntat a les autoritats del parc a Litchfield Mansion si havien sentit a parlar del tema que és comentari comú. El secretari «Tom» Reilly no estava informat que cap au hagués escapat de l'aviari, però tenia un vague record d'un home que havia sol·licitat permís feia tres setmanes per fer volar sobre el parc una màquina nova que acabava de patentar. Reilly va dir que la

sol·licitud va ser rebutjada i l'home se'n va anar sense deixar el seu nom. Pensa que és possible que aquesta persona, si es presenta, porti llum sobre l'assumpte, aclareixi el misteri, alleugi als supersticiosos, els deures socials dels quals es retarden, i potser sorprengui a l'univers amb una revelació sobre màquines voladores.

Si algun policia del parc va veure l'«ocell a les hores de les bruixes" en aquest vol sobre Flatbush, no ha informat de l'assumpte al tinent i no parlarà sobre ell, ja que això ho deixaria per explicar-li les coses al comissionat, durant el moment del judici. Tot i això, un vell policia va explicar amb franquesa que «va veure més que les estrelles" dilluns a la nit, però és tan supersticiós que odia parlar sobre l'assumpte, perquè haurà de tornar al lloc una altra vegada.

«Talk of bird or airship over prospect park». T*he Brooklyn Daily Eagle*, 19 desembre 1908, p. 14.

Fa 90 anys

Llum espectral a Bomabee (Nova Gal·les del Sud)

Misteri fantàstic de Coffs

Referint-se a la llum misteriosa que il·lumina el cel de Boambee durant la nit, el *Coffs Coast Advocate* diu:

Una nit, gairebé cent persones l'estaven veient. Vuit carros pesadament carregats van sortir del port de Coffs. Un jove va tenir un atac i diversos homes en van tenir cura fins que es va recuperar. Aquells que han vist la llum durant diverses nits diuen que sembla elevar-se sobre un turó prop de les propietats dels senyors Amos i John Moran i flota a diversos peus d'altitud a l'aire durant milles abans que desaparegui.

De vegades sembla tenir la mida dels fars dels automòbils d'una lluentor enlluernadora, i en d'altres no és molt més gran que la llum d'una torxa normal. De vegades es veu en un dels costats del riu i altres vegades a l'altre costat. La seva ubicació varia diverses milles de distància. On brilla, el terra s'il·lumina i les soques i troncs són bastant visibles des de certa distància.

Després d'una nit excepcionalment calorosa, la llum era molt brillant. Mitja dotzena d'homes armats amb armes de foc van sortir a caçar-los, però diuen que quan eren a prop de la llum, van ser tan enlluernats que no van poder veure-ho.

Una altra nit, es diu que la resplendor de la llum es va acostar a una casa, esglaiant tant un parell de noies que dormien al porxo que van agafar els seus jaços i van entrar.

La cosa és tan estranya que alguns homes i dones ha estat més que una mica erràtics pel que fa a la llum, ara volen la seva presència, ara no; aquesta és l'emoció que genera a la seva localitat.

Un rierol del veïnat del qual la llum sembla enlairar-se, fa temps que s'ha observat que té una pel·lícula oliosa a la superfície de l'aigua com de querosè, que aparentment surt del terra. Fa algun temps, mentre el Sr. Amos Moran estava cavant forats a la seva propietat, va desenterrar una substància negra que es va cremar i fondre quan se li va aplicar un llumí encès. Una teoria és que l'estranya llum causada per l'acció de la calor del sol sobre un vapor gasós que s'eleva des del terra i és visible durant la nit.

Sigui el que sigui, està duent moltes persones a cavil·lar molt, i cada nit més i més persones surten a mirar-ho. Però cap sembla ser el més savi pel que fa al seu origen o composició. La idea d'una broma sembla estar fora de tota discussió.

«Spook light at Bombee». T*he Grenfell Record and Lachlan District Advertiser*, 26 novembre 1928.

Fa 70 anys

Tornen el plats voladors

Yakima, 26. - Dos empleats de l'Oficina d'Aeronàutica Civil, han informat avui d'haver vist un objecte platejat en «forma de lluna» que surava a sobre d'aquesta ciutat. Immediatament les oficines d'aeronàutica civil van rebre gran nombre de trucades telefòniques sobre l'objecte que deien era «d'argent i de forma rodona».

Els dos empleats que van dir haver vist l'estrany objecte pertanyen a la secció de Comunicacions de l'aeroport de Yakima (Washington) i van manifestar haver-ho vist a les dues de la tarda i a dos quarts de cinc. Tots dos van dir que l'objecte volava a menor altura la segona vegada i que semblava portar «llums llampeguejants».

«Vuelven los platos voladores». Diari de Girona, 27 juliol 1948, p.6.

Fa 60 anys

Un platet volador sobre Vilanova i la Geltrú?

Al matí del dia 10 del mes en curs, va creuar sobre la nostra ciutat un estrany artefacte que va cridar l'atenció de nombrosos vilanovins.
Es tractava d'una esfera enorme que deicava anar una intensa brillantor sota la llum solar. Va creuar el nostre cel en direcció cap al Sud-oest. El fet va ocórrer aproximadament a ldos quarts de deu del matí.
És possible que es tractés d'un globus-sonda dels utilitzats per l'aviació i serveis meteorològics, emperò és de destacar la seva enorme grandària i la seva excessiva velocitat a una alçada aproximada d'uns mil metres.

«Un platillo volante sobre Villanueva». *Diari de Vilanova*, 15 novembre 1958, p. 5.

Fa 50 anys

Manresa: Observació d'un suposat «plat volador»

Diverses persones afirmen haver vist un estrany objecte al cel durant la nit de divendres

Manresa 3. - Un punt lluminós va repetir la seva aparició ahir sobre el cel de Manresa al voltant de les 9.30 del vespre, sent diversos els testimonis que van seguir les seves evolucions.

Les diverses versions coincideixen a afirmar que l'estrany objecte es va acostar fins a uns setanta metres i presentava una forma ovalada per la part superior amb base plana, acomiadava un intens brunzit i alternava una forta llum vermella amb una altra groga.

«Semblava un bòlid de carreres i es va mantenir suspès uns quatre minuts sobre uns camps situats a uns quinze quilòmetres al nord de la ciutat», ha declarat un dels testimonis. «Després, es va enlairar ràpidament com ho fan els helicòpters, fins a desaparèixer».

Una dona jove que mirava des de la terrassa del su habitatge cap a les deu de la nit, assegura

haver albirat «una nau espacial desconeguda» sobre el seu propi immoble, de trets semblants als ressenyats anteriorment.
Fins al moment, no ha estat possible recollir cap versió autoritzada de part de l'Observatori Fabra de Barcelona, l'aeroport o un altre centre tècnic o científic. A Manresa es comenta amb excitació el fenomen. - Europa Press.

«Manresa: observación de un supuesto «platillo volante». *La Vanguardia*, 4 agost 1968, p. 30.

Fa 40 anys

Ovnis a Espanya i Portugal

30 d'octubre. - D'un temps ençà arriben a la nostra redacció nombrosa notícies procedents de diverses parts del món, però especialment d'Itàlia, Espanya i Portugal, donant notícia de freqüents albiraments d'ovnis. Així doncs, ara, l'agència Efe ens informa de dos d'aquests casos força curiosos. Un ocorregut a Espanya i l'altre de Portugal.

Per Ordre cronològic, el primer dels albiraments va tenir lloc en el matí d'ahir a València d'Alcántara, Càceres (Espanya). Segons afirmen Julián Pérez Expósito, empleat municipal d'aquell lloc, i Antonio Ramos González, un estrany objecte de la mida d'una roda de carro, de forma ovalada i de color alumini brillant, va aparèixer al cel i dirigint-se cap a ells se'ls va aproximar per a continuació desaparèixer en direcció oest, rumb a la frontera portuguesa.

Segons afirmen els dos testimonis, l'objecte que van veure tenia al seu voltant un halo ataronjat i no tenia obertures. Amb aquest -afegeix Efe- ja són vuit els albiraments d'ovnis registrats en aquesta comarca durant els últims dies.

També a Portugal van veure un ovni. El van observar els habitants d'un poble situat al centre d'aquest país, anomenat Figueira da Foz, segons informa el rotatiu lisboeta *Diario Popular*. Però no acaba aquí la cosa. Resulta que, en el moment del pas de l'ovni, un inquilí d'un immoble de l'esmentada població va comprovar que un rellotge electrònic de recent compra s'havia aturat. Eren les 23.23 hores. Així mateix, va comprovar que la resta dels seus rellotges estaven aturats a la mateixa hora. Intrigat, va anar als domicilis dels seus veïns, que al seu torn van veure amb perplexitat que els seus rellotges estaven aturats a la mateixa hora. Aproximadament una hora després, tots els rellotges es van posar en marxa de nou.
Hi ha persones -diu el *Diarlo Popular*- que no descarten la possibilitat d'un fenomen magnètic provocat pel pas del ovni.

«Ovnis en Valencia de Alcántara y Portugal». *La Vanguardia*, 1 desembre 1978, p. 48.

Fa 30 anys

Tres veïns de Vilademuls van veure ahir un fenomen Ovni

Vilademuls.— Un matrimoni de Vilademuls i la seva masovera varen veure ahir a la tarda un fenomen Ovni a les proximitats d'aquesta localitat, segons manifestá al nostre diari Adela Pedret.

Aquesta dona explica que ella i el seu marit anaven cap a casa seva per la carretera de Tarradelles a Vilademuls i que, a les 19.55 hores, quan eren a un quilómetre d'aquesta darrera localitat, varen veure una «gran lluminositat que va fer que tot el paisatge es tornes de color vermell».

La mateixa font indicá que «el resplendor ens va déixar completament sorpresos, atès quevera de nit i de sobte semblava com si fossin les dotze del migdia».

Adela Pedret va dir també que «el fenornen va durar quatre o cinc segons i va comencar amb una gran lluminositat que després es va fer menys intensa i que un altre cop es torna molt forta, desapareixent de sobte».

La mateixa font indica que, quan ella i el seu marit, que anava amb un altre cotxe al seu

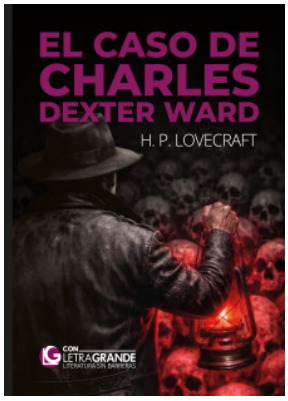
darrere, van arribar a casa seva, «ens vam trobar la masovera ben espantada perquè també havia vist el fenomen i mai no haviá vist una cosa així».
Adela Pedret, que manifestà que no havia sentit cap soroll estrany i que potser tot fou un fenomen meteorológic, explica també que, «durant el temps que es va poder veure la lluminositat, aquesta mena de flaix, els llüms del poblé es varen apagar».

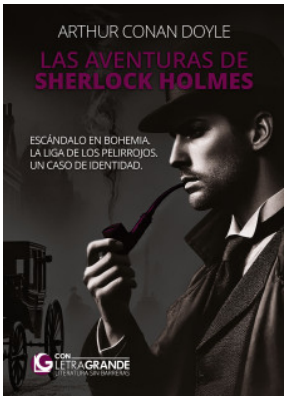
«Tres veins de Vilademuls van veure ahir un fenomen Ovni». *Diari de Girona*, 112 novembre 1988, p. 40.

CON LETRAGRANDE

¿Conoces nuestro catálogo de **libros con letra grande**?

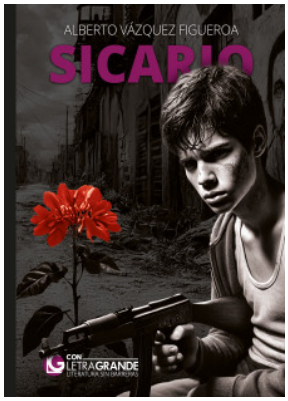
Están editados con una letra superior a la habitual para que todos podamos **leer sin forzar ni cansar la vista.**

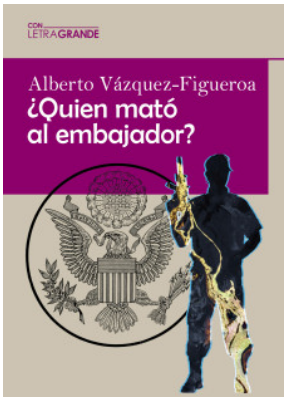

Consulta AQUI todo el catálogo completo.

Puedes escribirnos a pedidos@edicionesletragrande.com